

NÁHORNÍ KARABACH

- 5.3. po nejprudších srážkách mezi Ázerbajdžánem a Arménií v oblasti Náhorního Karabachu rozhodla OBSE o vyslání mise do této země
- 6.6. na summitu států SNS v Rusku došlo k jednání prezidentů Arménie a Ázerbajdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu
- 2.11. za zprostředkování ruského prezidenta podepsali v Moskvě prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu Serž Sarkisian a i Ilham Aliyev dohodu o politickém vyřešení sporu o Náhorní Karabach, která má zlepšit ekonomickou situaci a bezpečnost obyvatel území; diplomatické jednání obou zemí budou zastřešovat Rusko, Francie a USA jako spolupředsedové OBSE

NAURU

- 18.4. prezident Marcus Ajamada Stephen ve snaze ukončit politickou krizi vyhlásil výjimečný stav, který mu umožnil rozpustit parlament a vyhlásit předčasné parlamentní volby na příští týden poté, co předseda parlamentu David Adeang suspendoval všechny vládní zákonodárce z „disciplinárních důvodů“
- 26.4. předčasné parlamentní volby do Parlamentu s 18 členy
- 29.4. předsedou Parlamentu se stal Riddel AKUA
- 2.5. sestavena nová vláda v čele s prezidentem Marcusem Ajamadou STEPHEN-em (MZV Dr. Kieren KEKE)

NĚMECKO

- 27.1. zemské volby v Hesensku a Dolním Sasku (MP Christian WULFF, CDU)
- 24.2. zemské volby v Hamburku (vládnoucí starosta Ole VON BEUST, CDU) – 17.4. se na vytvoření koaliční vlády dohodla CDU se Zelenými
- 5.4. zemský sněm Hesenska zvolil premiérem opět Rollanda Kocha z CDU
- 14.4. odstoupil saský zemský premiér Georg Milbradt, 28.5. byl novým premiérem zvolen Stanislav TILLICH (CDU)
- 28.9. zemské volby v Bavorsku
- 27.10. premiérem Bavorska byl zvolen Horst SEEHOFER
- 31.10. Seehoferovo místo spolkového ministra výživy, zemědělství a ochrany spotřebitelů převzala Ilse AIGNER-ová
- 1.11. předsedou Spolkové rady do 31.10.2009 byl zvolen Peter MÜLLER

NEPÁL

- 10.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 11.1. vláda stanovila termín 10.4. pro volby do Ústavodárného shromáždění, jehož 240 poslanců bude voleno přímo většinou volbou, 335 poslanců podle poměrného zastoupení a 26 jmenuje vláda
- 24.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1796 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIN o 6 měsíců do 23.7.2008
- 7.2. král veřejně odsoudil rozhodnutí parlamentu zrušit monarchii, které prý neodpovídá přání lidu a jeho tradicím
- 27.2. předseda nově ustavené Fronty Madheshi Radžendra Mahato, který současně odešel z koaliční vlády, oznámil, že rozhovory o spravedlivém zastoupení

- národnosti z jižních oblastí země zkrachovala, což může vést k odložení dubnových voleb
- 28.2. vláda podepsala dohodu se Sjednocenou demokratickou frontou Madhesi (UMDF) o autonomii oblastí *terai*, obývaných etnickými menšinami Madhesi, a jejich přiměřeném zastoupení na všech stupních vlády a v národní armádě
 - 10.4. volby do Ústavodárného shromáždění (*Sambidhan Sabha*) s 575 volenými a 26 vládou jmenovanými členy
 - 15.4. jeden z vedoucích funkcionářů Komunistické strany Nepálu (maoistů), která zřetelně vítězí ve volbách do Ústavodárného shromáždění, Baburam Bhattarai vyzval krále, aby abdikoval dříve, než parlament vyhlásí republiku
 - 27.5. proběhla přísaha 572 poslanců Ústavodárného shromáždění (*Sambidhan Sabha*) se 601 členem
 - 28.5. ustavující schůze Ústavodárného shromáždění zrušila monarchii dynastie Shah a prohlásila Nepál „nezávislou, nedělitelnou, svrchovanou, sekulární a výhradně demokratickou republikou“; ze 568 přítomných členů hlasovali proti zrušení monarchie jen 4 poslanci (zbývající poslanci do plánovaných 601 nebyli dosud jmenováni); předsedou Ústavodárného shromáždění byl zvolen Kúr Bahadur GULUNG
 - 30.5. parlament uložil bývalému králi Gjanéndrovi, aby do 15 dní opustil s rodinou královský palác
 - 21.6. na protest proti nedohodě vládní koalice o osobě nového prezidenta oznámili ministři za KSN (m), že opouštějí vládu; KSN trvá na vytvoření nové vlády, která by přihlédla k jejímu vítězství ve volbách do Ústavodárného shromáždění, zatímco premiér Giridža Prasád Koirala, nominovaný poraženým Národním kongresem, odstoupit odmítá
 - 26.6. prozatímní premiér Koirala odstoupil z funkce, jeho nástupce, stejně jako prezidenta Nepálu, zvolí Ústavodárné shromáždění
 - 7.7. předseda Ústavodárného shromáždění přijal slib 26 nových členů, jmenovaný vládou, čímž byl dokončen proces ustavení všech 601 členů Ústavodárného shromáždění
 - 19.7. v 1. kole prezidentských voleb nebyl zvolen žádný z kandidátů, neboť nezískal potřebných 298 hlasů – dva první kandidáti – Ram Baran Yadav s 283 hlasy a Ramraja Prasad Singh s 270 hlasy – postoupili do 2. kola, jehož termín stanoví Ústavodárné shromáždění dodatečně (komunistický kandidát Ram Preet Paswan odstoupil, 24 hlasů bylo neplatných); viceprezidentem byl zvolen Paramananda JHA /Džha/, který získal 305 hlasů, zatímco jeho protikandidát Shanta Shrestha 243 hlasy
 - 21.7. prezidentem byl ve 2. kole zvolen Ram Baran YADAV, který získal 308 hlasů poslanců ÚS, zatímco jeho protikandidát Ramraja Prasad Singh, podporovaný nejsilnější parlamentní stranou – maoisty, jen 282 hlasy
 - 22.7. po porážce svého kandidáta na úřad prezidenta se rozhodla Komunistická strana Nepálu (maoisté) vzdát se účasti ve vládě a zůstane v opozici
 - 23.7. inaugurace prvního prezidenta Yadava, po níž mu předseda vlády Koirala předal demisi své vlády z 26.6.
 - 23.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1825 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIN do 23.1.2009
 - 24.7. novým předsedou Ústavodárného shromáždění byl zvolen Subas NEMBANG
 - 25.7. komunisté slibili přehodnotit své negativní stanovisko ke své účasti na vládě, pokud jim bude umožněno vládnout po dobu, než bude připravena nová ústava země, redy minimálně dva roky

- 30.7. prezident Yadav požádal komunisty (maoisty) a jejich předsedu Prachandu, aby do týdne sestavili novou vládu země
- 15.8. Ústavodárné shromáždění zvolilo 464 hlasy svých 577 přítomných členů novým předsedou vlády Pushpu Kamala DAHAL-a zvaného „PRACHANDA“, zatímco jeho protikandidát Sher Bahadur Deuba získal 113 hlasů (18.8. se složením přísahy do rukou prezidenta ujal funkce)
- 22.8. úřad nastoupila nová vláda (MZV Upendra YADAV)
- 8.10. vláda informovala krále Jigme Palbara Bistu z oblasti Mustang přiléhající k Tibetu, že existence jeho království skončila se zrušením nepálské monarchie v květnu t.r. (král Bista rozhodnutí ústřední vlády přijal); jde o jednu ze 4 regionálních monarchií v Nepálu (dalšími jsou Bajhang, Salyan a Jajarkot)
- 20.10. premiér Dahal vyzval Stranu nepálského kongresu, aby vstoupila do koaliční vlády; NCP návrh odmítla a setrvává v opozici
- 17.11. Ústavodárné shromáždění schválilo harmonogram prací na nové ústavě, která bude vyhlášena 28.5.2010
- 19.11. ministr pro mír a rekonstrukci oznámil zahájení jednání s představiteli 15 ozbrojených protivládních skupin v jižních planinách *terai* o podmínkách ukončení jejich aktivit
- 8.12. předseda vlády Dahal pohrozil odchodem komunistů z vlády, nebude-li hlavní opoziční strana Nepálský kongres kooperovat s vládou, jak se k tomu zavázala před jejím ustavením
- 11.12. výsledkem jednání ministra pro mír a rekonstrukci bylo uzavření příměří mezi vládou a ozbrojenou skupinou národnostní menšiny Madhesi MVK na jižních planinách *terai*, která se vzdá násilí a přetvoří se v politickou stranu
- 31.12. obdobnou dohodu uzavřela vláda s Terai Samyukta Janahranti Party (TSJP) o autonomii pro oblasti *terai*

NIGER

- 18.8. tuaréžský vzbouřecký náčelník Aghaly ag Alambo oznámil po jednání s libyjským vůdcem Kaddáfim, že jeho milice, aktivní v bojích s nigerskou vládou, složí zbraně; totéž slibil za tuaréžské rebely v Mali

NIGÉRIE

- 23.2. Vrchní soud státu Benue, annuloval volbu všech tří senátorů volených na jeho území, mj. i předsedy Senátu Davida Marka, a nařídil její přezkoumání
- 26.2. zvláštní soudní panel jednomyslně odmítl stížnosti obou poražených kandidátů na neregulérnost prezidentských voleb v dubnu 2007 a žádajících jejich anulování a rozhodl o tom, že proběhly v souladu se zákonem a volba prezidenta Umarua Yar' Aduy je platná (o příp. protestu pozice rozhodne Nejvyšší soud)
- 3.3. poražený kandidát Muhammadu Buhari se odvolal k Nejvyššímu soudu ve věci svého požadavku anulovat výsledky prezidentských voleb z dubna 2007
- III/08 poté, co v listopadu 2007 Senát odmítl mezinárodní dohodu s Kamerunem o odevzdání poloostrova Bakassi, došlo k nové dohodě, která bude formálně naplněna v srpnu předáním jižní části poloostrova Kamerunu
- 4.4. ve městě Jos bylo zahájeno soudní řízení proti klíčovému vůdci Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) Henry Okahovi; je obviněn ze zrady, protože jeho MEND usiluje o ekonomickou autonomii obyvatel delty Nigeru, bohaté na naleziště ropy, a dopouští se únosů a jiné kriminální činnosti
- 7.5. Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) vyzvalo vládu státu Rivers k zahájení jednání se zprostředkovatelem konfliktu a bývalým americkým prezidentem J.

- Carterem o příměří v oblasti delty; Rivers je posledním nigerijským státem z delty, kde nebylo jednání rebelů s vládou dosud zahájeno
- 10.6. poté, co byl 9.6. při útoku nigerijských autonomistů na vesnici v severní části poloostrova Bakassi, předané již Kamerunu, unesen a později zabit kamerunský viceguvernér oblasti Felix Morfan a zabito několik kamerunských policistů, stáhly nigerijské soudy svou stížnost proti rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora v Haagu z r. 2006 o předání poloostrova Bakassi Kamerunu s tím, že jižní část bude předána v srpnu 2008
 - 22.6. představitelé Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) oznámili, že na výzvu starších z oblasti delty vyhlásují od půlnoci 24.6. jednostranné časově neomezené příměří; má napomoci snaze vlády zahájit jednání o novém rozdělování zisků z těžby ropy v deltě Nigeru (k 13.7. bylo ukončeno)
 - 1.8. vláda oznámila, že se odvolá proti rozsudku Federálního vrchního soudu, že předání zbývající části poloostrova Bakassi Kamerunu musí být odložen do vyřešení kompenzačních nároků vystěhovaných obyvatel, o nichž mají soudy rozhodnout v říjnu t.r.
 - 14.8. slavnostním ceremoniálem ve středisku poloostrova Abuna bylo ukončeno oficiální předání zbytku poloostrova Bakassi Kamerunu
 - 20.8. novým náčelníkem Štábu obrany byl jmenován letecký maršál Paul DIKE
 - 11.9. prezident oznámil vytvoření nového ministerstva, které bude mít na starosti problematiku nigerské delty, zmítané kriminalitou a separatismem
 - 14.9. v reakci na zřízení ministerstva pro oblast nigerské delty vyhlásilo Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND) vládě válku a zahájilo útoky na vojenské jednotky, rozmístěné u hlavních petrolejářských zařízení
 - 21.9. na žádost kmenových náčelníků z oblasti delty Nigeru vyhlásilo hnutí MEND jednostranné příměří
 - 29.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
 - 12.12. Nejvyšší soud s konečnou platností odmítl stížnost opozičního kandidáta na údajné podvody při prezidentských volbách v dubnu 2007 a jeho požadavek na anulování jejich výsledků
 17. a 23.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

NIKARAGUA

- 9.11. místní volby do orgánů 146 municipalit byly doprovázeny násilím
- 19.11. poslanci opozice navrhli v Národním shromáždění zákon o zrušení výsledků ve 143 municipalitách
- 24.11. předseda Národního shromáždění René Nuñez oznámil rozpuštění parlamentu poté, co se 21.11. pokusil prezident Ortega parlamentem protlačit dekret, prohlašující výsledky voleb za platné

NINGXIA

- 21.1. ve funkci byl potvrzen předseda vlády Wang ZHENGWEI, úřadující od 28.12.2007

NIUE

- 15.1. novým vysokým komisařem novozélandské vlády se stal Brian SMYTHE
- 18.1. novým premiérem se stal Toke Tufukia TALAGI
- 7.6. volby do Zákonodárného shromáždění Niue (*Niue Fono Ekipule*) s 20 členy

- 18.6. ustavující schůze Zákonomárodního shromáždění zvolila v poměru 14:5 hlasům při jedné abstenci novým předsedou vlády Toke Tufukia TALAGI-ho, zatímco ve funkci jeho předsedy byl potvrzen Atapana SIAKIMOTO
- 20.6. nový premiér oznámil složení své tříčlenné vlády

NIZOZEMSKÉ ANTILY

- 19.10. výsledkem jednání dohodovacího výboru, vedeného předsedkyní vlády Nizozemských Antil a zástupkyní nizozemské vlády, je ukončení ústavního procesu rozpuštění Nizozemských Antil do 1.1.2010, neboť v lednu 2010 končí mandát místního parlamentu; příčinou zpoždění je skutečnost, že do plánovaného termínu 15.12.2008 nedojde k takové úpravě ústavy Nizozemska, která by definovala Bonaire, Sabu a St. Estatus jako obce Nizozemska, třebaže provincie Severní Holland jim navhla, aby se staly její součástí
- 16.12. státní tajemnice pro záležitosti království Ank Bijleveld-Schouten informovala Dolní sněmovnu o vývoji situace a jednání dohodovacího výboru

NORFOLK

- 2.10. novým správcem se stal Owen Edward John WALSH, který funkci vykonával prozatímně od 8.8.2007

NORSKO

- 20.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

NOVÝ ZÉLAND

- 29.8. po nařčení z korupce v jeho straně New Zealand First odstoupil ministr zahraničí Winston Peters, předsedkyně vlády dočasně převzala jeho rezort
- 5.9. na omezenou dobu se ministr Peters vzdal své funkce
- 12.9. premiérka svolala parlamentní volby na 8.11. s tím, že stávající Poslanecká sněmovna bude rozpuštěna 3.10.
- 8.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 122 členy
- 12.11. generální guvernér pověřil sestavením nové vlády Johna Phillipa KEY-e
- 17.11. designovaný premiér vytvořil novou vládu se 26 členy (MZV Murray McCULLY), která se 19.11. ujala své funkce složením slibu
- 8.-9.12. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila 8.12. jejím předsedou Alexandera Lockwooda SMITH-e

PÁKISTÁN

- 2.1. Volební komise odložila termín parlamentních voleb z 8.1. na 18.2. následkem nepokojů po zavraždění B. Bhuttové 27.12.2007
- 4.1. ustaveny řídicí orgány nového autonomního území SEVERNÍ OBLASTI (Northern Areas), které byly dosud administrativně začleněny k Azad Kašmíru, měly však odlišné etnické i náboženské (šiiité) obyvatelstvo od Pákistánem kontrolované části státu Džammú a Kašmír (předsedou legislativy NA se stal Abbás SARFRAZ Chán, předsedou výkonné rady Mir Ghazanfar ALÍ Chán)
- 6.2. vedoucí odbojová skupina v Jižním Waziristánu Tehrik-e-Talebán Pákistán vyhlásila jednostranné příměří a chce zahájit jednání s vládou o míru; vůdce milicí Baitullah Mehsud je viněn z plánování atentátu na B. Bhuttovou
- 18.2. parlamentní volby do Národního shromáždění se 342 členy

- 21.2. ve volbách zvítězili strany – Pákistánská lidová strana (PPP) a Pákistánská muslimská liga – Nawaz (PML-N) se dohodly na vytvoření vládní koalice, v jejímž čele bude zástupce PPP
- 9.3. PPP a PML-N podepsaly dohodu o koaliční vládě a vyzvaly prezidenta k okamžitému svolání parlamentu (ten jej 11.3. svolal na 17.3.)
- 17.3. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila 19.3. 249 hlasy z 342 poslanců jeho předsedkyni Dr. Fahmidu MIRZA z PPP, zatímco Asrar Tareen z PML-QA získal 70 hlasů
- 24.3. parlament zvolil novým předsedou vlády zástupce PPP Syeda Yousufa Raza GILLANI-ho, který získal 264 hlasů, zatímco Chaudhry Pervez Elahi z opoziční Pákistánské muslimské ligy – Qaid-i-Azam (PML-QA) získal 42 hlasy (slib složil 25.3.); 29.3. Národní shromáždění vyslovilo důvěru programu jeho vlády
- 31.3. prezident jmenoval novou vládu (MZV Makhdoom Shah Mehmood QURESHI)
- 21.4. Nejvyšší soud zrušil jako protiústavní ustanovení volebního zákona, umožňující pouze vysokoškolsky vzdělaným lidem kandidovat do parlamentu, zavedené před volbami v r. 2002 prezidentem Mušarrafem; ustanovení zbavovalo 96 % Pákistánců pasivního volebního práva
- 24.4. jeden z vůdců pákistánského Talibánu Baitullah Mehsud, působící v jižním Waziristánu, nařídil svým přívržencům ukončit všechny útoky v zemi, kde nová vláda navrhla jednání s islámskými militanty o míru a dialogu (vyhlášení příměří předcházelo 21.4. propuštění islamisty Maulany Sufi Mohammada z vězení)
- 28.4. velitel Talibánu Mehsud přerušil mírová jednání s vládou, protože ta odmítla stažení svých vojsk z kmenových území v jižním Waziristánu při hranicích s Afghánistánem; klid zbraní však budou rebelové nadále dodržovat
- 7.5. Volební komise ohlásila odložení doplňovacích voleb do federálního parlamentu (6 mandátů) a do provinčních shromáždění (až 30 mandátů) z původního termínu 18.6. na 26.6.
- 9.5. ve městě Swat v Severozápadní hraniční provincii uzavřeli protalibánští militanti Maulany Fazlulláha příměří s vládou
- 13.5. 9 ministrů za Pákistánskou muslimskou ligu (PML-N) podalo demisi, neboť jejich vedení rozhodlo o vystoupení strany z koaliční vlády s PPP; důvodem jsou spory obou stran o pravomoci znovuosazených 63 soudců Nejvyššího soudu, které v listopadu 2007 odvolal prezident Mušarraf, PML-N však bude nadále vládu podporovat
- 20.5. v Islamabadu byla na úrovni státních tajemníků a později i ministrů zahraničí obnovena jednání Pákistánu a Indie o mírovém řešení vzájemných sporů, první od nástupu nové pákistánské vlády (21.5. ukončena podpisem dohody o rozšířeném přístupu k osobám, vězněným ve druhé zemi; jednání budou pokračovat v červenci)
- 21.5. vláda Severozápadní provincie uzavřela v Pešaváru mírovou dohodu s islamistickým Talibánem, podle které stáhne svá vojska a umožní aplikaci šarií v jihowaziristánském údolí Swat, kde na oplátku Talibán uzavře své výcvikové tábory a zastaví útoky na státní orgány
- 24.5. spolupředseda PPP Asif Ali Zardari ohlásil soubor 62 ústavních změn, které omezují pravomoci prezidenta ve prospěch předsedy vlády, limitují počet jeho mandátů na dva atd.; dále soubor obsahuje změnu názvu Severozápadní pohraniční provincie na Paktoonkhwa a větší autonomii pro Balúčistán
- 28.5. mírovou dohodu s vládou Severozápadní provincie podepsala další talibánská skupina z kmene Mohmand

- 17.6. pro-talibánští militanti z údolí Swat jednostranně přerušili příměří dohodnuté 9.5. s odvoláním na rozhodnutí ústředí Talibánu přerušit veškeré styky s pákistánskou vládou
- 25.6. Nejvyšší soud odložil doplňovací volby do NS v obvodu Lahore do doby, než bude vyřízeno odvolání vlády proti rozhodnutí místního soudu z 23.6. nepřipustit k volbám předsedu PML a bývalého premiéra Nawaze Sharifa
- 26.6. vládní strany uspěly v doplňovacích volbách 5 poslanců federálního a nejméně 23 poslanců provinčních shromáždění
- 18.7. rozvoje obchodních vztahů, dopravy a Kašmíru se týkala další etapa rozhovorů mezi Pákistánem a Indií, zahájená v Islamabadu
- 20.7. v New Delhi zahájena další etapa jednání o mírovém uspořádání v Kašmíru na úrovni státních tajemníků MZV Indie (Shiv Shankar Menon) a Pákistánu (Salman Bashir)
- 2.8. při příležitosti konference regionálního sdružení SAARC se v Kolombu na Srí Lance jednali ministři zahraničí Pákistánu a Indie o kritické situaci a násilí na území Kašmíru
- 7.8. strany vládní koalice oznámily po třídenním jednání dohodu o zahájení procesu sesazení prezidenta Mušarrafa, kterého současně varovaly před zneužitím svých ústavních pravomocí ve snaze tomuto kroku zabránit (vláda dohodu potvrdila 8.8.)
- 11.8. Národní shromáždění se sešlo, aby vyslechlo obvinění a tak zahájilo proces sesazení prezidenta Mušarrafa, který 10.8. odmítl odstoupit z úřadu dobrovolně; provinční shromáždění Paňdžábu přijalo rezoluci, požadující prezidentovo odstoupení
- 12.8. provinční parlament Severozápadní hraniční provincie přijal rezoluci vyzývající prezidenta, aby buď rezignoval, nebo se podřídil hlasování o důvěře
- 13.8. shromáždění provincie Sindh vyzvalo jednomyslně 92:0 při 67 abstencích prezidenta Mušarrafa, aby odstoupil nebo se podřídil hlasování o důvěře
- 18.8. svou rezignaci předal předsedovi Národního shromáždění prezident Mušarrafa, úřadujícím prezidentem se stal předseda Senátu Muhammad Mian SOOMRO
- 22.8. Volební komise oznámila, že prezidentská volba se bude konat 6.9.
- 25.8. z vládní koalice definitivně vystoupila Pákistánská muslimská liga (PML-NS) pro neshody s PPP o znovujmenování soudců, odvolaných předcházejícím prezidentem, a o kandidátovi na post jeho nástupce (26.8. vyzval předseda PPP bývalého partnera k návratu do vlády)
- 27.8. začala reinstalace zbývajících cca 60 soudců, odvolaných vloni v listopadu prezidentem; znovu bylo do funkce složením slibu uvedeno osm soudců
- 8.9. volební komise oznámila úřední výsledky prezidentských voleb 6.9., podle kterých byl novým prezidentem zvolen Asif Ali ZARDÁRÍ, který získal 481 hlasů od celkem 702 volitelů, členů federálního (Národní shromáždění – 342 členů a Senát - 100 členů) a čtyř provinčních parlamentů (po 65 členech) – inaugurace 9.9.; jeho protikandidáti získali 153 (Saeed-uz-Zaman Siddiqi), resp. 44 hlasů (Mushahid Hussain Syed)
- 28.10. po dvoudenním jednání 22 členů tzv. mini-džirgy v Islamabadu se Pákistán a Afghánistán dohodly na zahájení oficiálních jednání s militantními skupinami vč. Talibánu o ukončení násilí na jejich hranicích
- 3.11. změny ve vládě se 41 členem, do níž byly zapojeny nové koaliční strany (MP i MZV zůstávají)
- 3.12. politické strany se sjednotily na odsouzení útoků v Bombaji, odmítly však jakékoliv zmínky o možné účasti Pákistánu na těchto útocích

- 30.12. vláda vyzvala Indii k obnovení dialogu o spolupráci obou zemí a navrhla vstřícná vojenská opatření

PALAU

- 23.9. v primárních volbách prezidenta získal dosavadní viceprezident Elias Chin 32,95 % odevzdaných hlasů a spolu s Johnsonem Toribiongem se 27,49 % postupuje do voleb 4.11.; na dalších místech se umístili Surangel S. Whipps, Sr. (24,47 %) a Josua Toshiba (15,10 %)
- 4.11. prezidentem zvolen Johnson TORIBIONG, který získal 51,12 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Elias Chamsek Chin 48,88 % (inaugurace 1.1.2009)
- 4.11. parlamentní volby do Národního kongresu *Olbiil Era Kelulau*, sestávajícího ze Poslanecké sněmovny s 16 členy (Antonio BELLS) a Senátu se 13 členy (Surangel S. WHIPPS, Sr.)

PALESTINA

- 14.1. hlavní otázky vztahů mezi Izraelem a Palestinou (statut Jeruzaléma, hranice palestinského státu, židovské osady na západní břehu Jordánu, uprchlíci, bezpečnost a vodní zdroje) byly projednány na další schůzce obou vyjednávacích týmů, vedených ministryní zahraničí Tziporou Livni za Izrael a bývalým premiérem Ahmadam Kurájou za Palestinu
- 6.3. v egyptském městě el-Ariš proběhlo jednání palestinských militantních skupin Hamás a Islámský džihád o možném příměří s Izraelem; jednání by měla vést k ukončení raketových útoků z pásma Gazy na Izrael, skončila však bez dosažení pokroku
- 12.3. Hamás poprvé stanovil podmínky, za nichž je ochoten jednat s Izraelem o příměří a zastavení odstřelování izraelského území – zastavení operací v Gaze a znovu otevření hranic
- 19.3. v jemenském Sana'a byly za předsednictví prezidenta Sáliha zahájeny separátní rozhovory vlády s delegacemi Hamásu vedené Moussa Abu Marzoukem a Fatáhu, v jejímž čele stojí Azzam Ahmed, o urychlení procesu národního usmíření (skončily nezdarem 20.3. a byly přerušeny)
- 24.3. dosaženo dohody mezi Hamásem a Fatáhem o obnovení přímých jednání, která začnou 5.4. a budou řešit rozdělení moci při kontrole palestinského území v Gaze a Západním břehu Jordánu, vytvoření další vlády národní jednoty a uspořádání nových voleb
- 5.5. v Jeruzalému proběhlo další kolo palestinsko-izraelských jednání na nejvyšší úrovni o hranicích nezávislé Palestiny a bezpečnosti na západním břehu Jordánu
- 13.5. Hamás odmítl podmínky izraelské vlády z 12.5. pro zahájení jednání o příměří v Gaze
- 2.6. proběhla další etapa jednání mezi předáky Izraele a Palestiny o míru, o výstavbě židovských osad na palestinském území a o Egyptem navrhovaném příměří v Gaze
- 9.6. v senegalském Dakaru bylo po dvoudenních jednáních uzavřeno příměří mezi Hamásem a Fatáhem, které „obnovilo atmosféru důvěry a vzájemného respektu“
- 17.6. izraelská vláda potvrdila platnost příměří, které uzavřeli její zástupci s představiteli Hamásu o ukončení blokády pásma Gaza; příměří vstoupí v platnost 19.6. ve 3,00 GMT. Do 14 dní mají začít rozhovory s EU a palestinskou samosprávou o otevření přechodu Rafah do Egypta.

- 9.10. představitelé Hamásu ohlásili svou připravenost jednat s hnutím Fatáh o předčasných parlamentních volbách, resp. volbách prezidenta, kterému končí mandát 8.1.2009
- 6.11. izraelská vláda vyzvala palestinské hnutí Hamás k prodloužení pětiměsíčního příměří na hranicích s Gazou
- 23.11. prezident Abbás ohlásil na zasedání Ústřední rady OOP, že počátkem r. 2009 vypíše nové parlamentní a prezidentské volby, pokud ztroskotá dialog jeho vlády s Hamásem
- 24.11. Palestinská národní rada jmenovala Mahmúda Abbáse do funkce prezidenta Palestiny, která byla od smrti Jásira Arafata v r. 2004 neobsazena; Hamás tento krok odmítl jako neústavní s tím, že prezidenta státu má zvolit obyvatelstvo
- 16.12. předseda parlamentu Aziz Dweik z Hamásu byl izraelským vojenským soudem odsouzen do vězení za příslušnost k ilegální organizaci
- 19.12. skončilo šestiměsíční příměří mezi Hamásem a Izraelem, které vstoupilo v platnost 19.6.; Hamás odmítl jeho prodloužení, protože Izrael neplnil své závazky z něj plynoucí (mj. uvolnění hraničních přechodů do Egypta a pobřežního pásma pro rybolov)

PANAMA

- 12.5. změny ve vládě, jejíž někteří členové odstoupili, aby mohli kandidovat ve všeobecných volbách v r. 2009 (MZV zůstává)
- 1.9. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Raúl RODRÍGUEZ ARAÚZ
- 15.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 4.11. parlamentní volby do Senátu s 15 členy

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 5.2. vláda oznámila záměr vytvořit v r. 2009 z okresu Minj v provincii Western Highlands novou provincii JIWAKA

PARAGUAY

- 20.4. v prezidentských volbách zvítězil Fernando Armino LUGO MENDEZ se 40,82 % odevzdaných hlasů před Blancou Ovelar (30,72 %), Lino Césarem Oviedem (21,98 %) a dalšími kandidáty: Pedro Fadul získal 2,37 %, Sergio Martinez Estigarribia – 0,34 %, Horacio Enrique Galeano Perrone – 0,16 % a Julio Lopez – 0,13 %; inaugurace 15.8.
- 20.4. parlamentní volby do Kongresu, sestávajícího z Poslanecké sněmovny s 80 členy a Senátu se 45 členy (předsedy obou komor na období červenec 2007–červenec 2008 zůstávají Oscar Rubén SALOMÓN, resp. Miguel Abdón SAGUIER CARMONA)
- 23.6. odcházející prezident Duarte Frutos odstoupil s platností od 1.7.2008 z funkce 2 měsíce před skončením svého mandátu a předáním vlády nově zvolenému prezidentovi Fernandu Lugovi 15.8.; tímto krokem chce prezident převzít svůj mandát senátora a zachovat si tak nepřetržitou imunitu, která mu umožní vyhnout se obžalování z korupce. Pokud Kongres jeho demisi přijme, nastoupí úřad prezidenta do konce jeho funkčního období dosavadní viceprezident Francisco Oviedo
- 24.6. Senát nedal souhlas prezidentovi k odstoupení, bez něj je prezidentova demise neplatná

- 1.7. na funkční období do 30.6.2009 nastoupili noví předsedové obou komor parlamentu: Enrique BUZARQUIS CÁCERES (Poslanecká sněmovna) a Enrique GONZÁLES QUINTANA (Senát)
- 15.8. inaugurace prezidenta Fernanda Arminda LUGO MÉNDEZ-e, viceprezidenta Luise Federika FRANCO GÓMEZ-e a celé vlády (MZV Alejandro HAMED FRANCO), jmenované 14.8.
- 26.11. Nejvyšší soud rozhodl, že bývalý prezident Duarte Frutos neporušil ústavu v březnu 2006, když na krátkou dobu zastával jak funkci senátora, tak prezidenta

PERÚ

- 16.1. vláda požádala Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, aby rozhodl spor o průběh mořské hranice mezi Peru a Chile, datující se do let 1879-1883, neboť vzájemné dohody obou zemí z let 1952 a 1954 podle Peru nevyhovují
- 26.7. předsedou Kongresu republiky byl zvolen Ángel Javier VELÁSQUEZ QUESQUÉN
- 9.10. premiér del Castillo ohlásil připravenost podat demisi poté, co byla jeho vláda nařčena z korupce při rozhodování o koncesích na těžbu ropy
- 11.10. po rezignaci dosavadní vlády 10.10. byl novým premiérem jmenován Yehude SIMON MUNARO
- 14.10. slib složila nová vláda (MP Yehude SIMON MUNARO, MZV José Antonio GARCÍA BELAUNDE)

PITCAIRN

- 1.1. úřad starosty nastoupil Mike WARREN

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 15.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1795 (2008), kterou obnovila mandát mírové mise OSN UNOCI a francouzských podpůrných sil do 30.7.
- 15.4. vláda odsouhlasila návrh Nezávislé volební komise, aby se 1. kolo prezidentských voleb konalo 30.11., místo původně předpokládaného června
- 3.5. ceremoniálem ve městě Bouake zahájili bojovníci Nových sil odzbrojování svých milicí na území, které dosud ovládali
- 18.6. vzpoura militantů z Nových sil ve městě Bouaké, žádajících doplatit zpožděné platy, pozastavila proces jejich odzbrojování
- 29.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1826 (2008) o obnovení mandátu mise OSN UNOCI a podpůrných francouzských sil do 31.1.2009
- 29.10. RB OSN schválila rezoluci č. 1842 (2008) o obnovení embarga na dovoz zbraní a obchod s diamanty, jakož i činnosti dohlížecího výboru na tento zákaz, do 31.10.2009
- 11.11. na setkání v Burkině Faso se nejvyšší vládní i opoziční představitelé shodli na definitivním odložení termínu prezidentských voleb, které se mělo konat 30.11., a to z administrativních (registrace voličů nedokončena) i bezpečnostních důvodů; volební komise má stanovit nový termín do konce tohoto roku

PODNĚSTERSKO

Výkonná moc: rada ministrů
ministr zahraničí Valerij LITSKAJ

- 11.4. poprvé po sedmi letech se v Bendery sešel moldavský prezident s prezidentem separatistické Podněsterské republiky k jednání o obnově mírových rozhovorů a o spolupráci, jakož i o politickém řešení sporů kolem statut Podněsterska
- 14.5. na setkání v Bruselu vyzvali předsedové parlamentů Moldavska a Podněstří Marian Lupu a Jevgenij Ševčuk k obnově dialogu se formátu 5+2 za účasti Moldavska, Podněsterska, Ruska, Ukrajiny a OBSE a pozorovatelů z USA a EU

PORTORIKO

- 10.6. guvernér Aníbal Acevedo Vila vyzval OSN k tomu, aby podpořila úsilí jeho země o sebeurčení a kritizoval Bushovu administrativu USA, že toto demokratické právo Portoriku upírá; panel OSN vyzval USA, aby daly ostrovu příležitost rozhodnout o svém budoucím statutu
- 4.11. novým guvernérem byl zvolen Luis Guillermo FORTUÑO BURSET, který ve volbách získal 52,78 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Aníbal Acevedo Vilá (41,28 %), Rogelio Figueroa (2,76 %), Erwin Irizarry Mora (2,04 %) a Pedro Rosselló (0,64 %); nástup úřadu 2.1.2009
- 4.11. parlament volby do Senátu s 27 členy a Sněmovny reprezentantů s 51 členem

PUNTLAND

- 15.1. prezident Hersi oznámil, že vláda již brzy obnoví svou kontrolu nad městem Las Anod v oblasti Sool, kterou v říjnu 2007 obsadila vojska Somalilandu, se kterým se Puntland pře o svrchovanost nad oblastmi Sool a Sanaag; samotný Las Anod byl dobyt 13.1.
- 1.5. ve sporných oblastech Sool, Sanaag a Cayn na pomezí Somalilandu a Puntlandu byl vyhlášen autonomní stát SEVERNÍ KRAJ SOMÁLSKA (Northland State of Somalia) kmene Dulbahante, patřícímu do rodiny Harti Marod; hlavním městem státu je Las Anod
- 3.12. somálský prezident schválil harmonogram prezidentských a parlamentních voleb v Puntlandu, podle kterého bude 66 členů Poslanecké sněmovny voleno 30.12.2008 a ti 8.1.2009 zvolí nového prezidenta

RAKOUSKO

- 23.-27.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.7. funkce předseda Spolkové rady se ujal Jürgen WEISS
- 7.7. skončila vláda velké koalice, z níž vystoupili lidovci, kteří odmítli nadále spolupracovat s vítěznými sociálními demokraty
- 8.7. poslanci Národní rady se dohodli na termínu předčasných parlamentních voleb (28.9.2008), který má nyní vláda navrhnout spolkovému prezidentovi, který parlament následně rozpustí a předčasné volby vyhlásí
- 28.9. předčasné parlamentní volby do Národní rady se 183 členy
- 30.9. vláda podala formálně demisi do rukou prezidenta, který ji pověřil výkonem funkce do vytvoření vlády nové
- 8.10. prezident pověřil sestavením nové vlády předáka SPÖ Wernera Faymanna
- 28.10. předsedkyní Národní rady byla znovu zvolena Barbara PRAMMER
- 23.11. zástupci lidovců a sociálních demokratů uzavřeli dohodu o vytvoření vládní koalice
- 23.11. na protest proti dohodě nové vládní koalice o možném referendu k budoucím smlouvám EU, která zpochybňuje závazky Rakouska k evropské integraci, odstoupila ministryně zahraničí Ursula Plassniková

- 24.11. oznámeno složení nové koaliční vlády (MP Werner FAYMANN, MZV Michael SPINDELEGGGER), která 2.12. složila slib do rukou spolkového prezidenta

náčelník generálního štábu Branných sil (Bundesheer) generál Edmund ENTACHER

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 29.2. prezident rozpustil parlament a vyhlásil předčasné volby na 4.5.
4.5. parlamentní volby do Sněmovny lidových zástupců se 100 členy
23.6. předsedou Sněmovny lidových zástupců byl na její ustavující schůzi zvolen Angel Serafin-Seriche DOUGAN MALABO
4.7. odstoupil premiér Ricardo Mangue Obama Nfube a jeho vláda
8.7. prezident přijal demisi dosavadní vlády a novým předsedou vlády jmenoval Ignacia MILAM TANG-a
14.7. jmenována nová vláda (MZV Pastor Micha ONDO BILÉ)

RUMUNSKO

- 12.4. premiér přijal demisi ministra zahraničí Cioroianua z 11.4.
15.4. novým ministrem zahraničí jmenován Lazăr COMĂNESCU
30.11. parlamentní volby do Senátu (137 členů) a Poslanecké sněmovny (334 členů)
10.12. prezident pověřil sestavením nové vlády Theodora Stoilojana
15.12. poté, co se T. Stoilojan vzdal pověření sestavit novou vládu, byl tento úkol svěřen Emilu Bocovi
19.12. designovaný premiér Emil BOC představil členy své nové vlády (MZV Cristian DIACONESCU), kterou dne 22.12. schválil na společné schůzi obou komor parlament v poměru hlasů 324:115
22.12. na ustavující schůzi obou komor parlamentu byli zvoleni jejich předsedy Mircea-Dan GEOANA (Senát) a Roberta Alma ANASTASE (Poslanecká sněmovna)

RUSKO

- 1.1. Ust'-Ordynský AO se začlenil do Irkutské oblasti
1.3. Čitská oblast se po spojení s Aga-Burjatským AO přeměnila v Zabajkalskou oblast
2.3. v prezidentských volbách zvítězil vládní kandidát Dmitrij A. Medvěděv se ziskem 70,28 % odevzdaných hlasů, za ním se umístili Gennadij A Zjuganov (17,72 %), Vladimir V. Žirinovskij (9,35 %) a Andrej V. Bogdanov (1,29 %); inaugurace 7.5.
6.3. vláda zrušila překážky v obchodu s Abcházskem, zavedené v r. 1996
21.3. Státní дума schválila hlasy všech 444 přítomných poslanců rezoluci vyzývající vládu k uznání suverenity gruzínských regionů Abcházsko a Jižní Oseti
16.4. vláda oznámila rozšíření své pomoci Abcházsku a Jižní Osetii, s jejichž vládami chce nvázat regulérní právní vztahy
29.4. ruské ministerstvo zahraničí obvinilo Gruzii z úmyslu vojensky obsadit Abcházsko; gruzínská vláda to však popřela
7.5. inaugurován nový prezident Dmitrij Anatoljevič MEDVEDĚV, vláda premiéra Zubkova podala demisi
8.5. Státní дума zvolila 392:56 hlasům novým předsedou rady ministrů Vladimira Vladimiroviče PUTIN-a
12.5. premiér Putin jmenoval novou vládu (MZV Sergej Viktorovič LAVROV)
14.5. nový prezident jmenoval své zástupce ve federálních rajónech takto: Georgij POLTAVČENKO (Centrální), Ilja CHLEBANOV (Severozápad), Vladimir

- USTINOV (Jižní), Grigorij RAPOTA (Povolží), Pjotr LATYŠEV (Ural), Anatolij KVAŠNIN (Sibiř) a Oleg SAFONOV (Dálný Východ)
- 28.5. prezident schválil šestiměsíční obnovu předsednictva Státní rady
- 31.5. jednotka železničního vojska v síle 300 neozbrojených mužů byla vyslána do Abcházska na opravu železniční a silniční sítě; Gruzie se ohradila proti tomuto kroku
- 3.6. prezident jmenoval novým náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil generála Nikolaje MAKAROV-a a jeho zástupcem generála Alexandra NOGOVICYN-a
- 21.7. ministři zahraničí Ruska a Číny podepsali v Pekingu smlouvu o vzájemných hranicích, která má vyřešit dlouhodobé územní spory obou zemí na amursko-ussurijské hranici
- 5.8. zvláštní zástupce Ruska v Jižní Osetii potvrdil, že Rusko zasáhne, dojde-li ke konfliktu mezi Gruzii a Jižní Osetií, aby ochránilo své občany; gruzínsko-jihoosetinské jednání o zabránění konfliktu začne 7.8.
- 7.8. vláda obvinila Gruzii z vyvolávání napětí na hranicích Jižní Osetie formou přestřelek
- 8.8. v odpovědi na gruzínské ostřelování a okupaci Jižní Osetie posílilo Rusko stavy svých mírových sil a do 11.8. vytlačilo gruzínskou armádu z Jižní Osetie
- 12.8. Rusko a Gruzie se dohodly na příměří a ukončení vojenských akcí z obou stran, jakož i na přijetí pětibodového plánu prezidenta Francie, který předsedá EU
- 12.8. prezident vydal rozkaz k okamžitému zastavení vojenských akcí v Gruzii
- 16.8. ruský prezident Medveděv podepsal za svou zemi dohodu o příměří s Gruzii; gruzínský prezident tak učinil o den dříve
- 18.8. ruské jednotky se začaly stahovat z gruzínské území
- 22.8. Rusko skončilo stahování svých vojsk z území Gruzie
- 25.8. horní komora ruského parlamentu, Rada federace, jednomyslně (130:0) podpořila nezávislost gruzínských autonomních území Abcházska a Jižní Osetie; později tak učinila i Státní дума (447:0) a vyzvala prezidenta k jejímu uznání
- 26.8. prezident Medveděv rozhodl o uznání nezávislosti obou separatistických republik na území Gruzie – Abcházska a Jižní Osetie (9.9. s nimi Rusko navázalo diplomatické styky)
- 17.9. prezident podepsal dohody o spolupráci a přátelství s Abcházskem a Jižní Osetií
- 5.10. Rusko začalo se stahováním svých vojsk z gruzínských pozic u hranic s Jižní Osetií a Abcházskem (skončilo 8.10.)
- 15.10. v Ženevě skončila neúspěchem pod patronátem OSN, EU a OBSE organizovaná první etapa jednání mezi Ruskem a Gruzii o politickém řešení konfliktu kolem Jižní Osetie; jednání mají pokračovat v listopadu
- 11.11. prezident Medveděv předložil Státní dumě návrh zákona o prodloužení mandátu prezidenta ze 4 na 6 let
- 14.11. poslanci Státní dumy schválili poměrem hlasů 338:58 v 1. čtení návrh zákona o prodloužení mandátu prezidenta ze 4 na 6 let a Státní dumy ze 4 na 5 let
- 19.11. ve 2. čtení schválila Státní дума (351:57) ústavní změnu o úpravě délky mandátu prezidenta a Státní dumy
- 19.11. jednání v Ženevě mezi Ruskem a Gruzii za účasti zástupců Jižní Osetie, Abcházska a USA o bezpečnosti a uprchlících; rozhovory zprostředkovaly OSN, EU a OBSE
- 21.11. také ve 3. čtení schválila Státní дума hlasy 392 poslanců ze 450 změnu ústavy o délce mandátu hlavy státu a parlamentu

- 26.11. Federální rada schválila (144:1) ústavní dodatek o prodloužení mandátu prezidenta a Státní dumy; aby vstoupil v platnost, musí jej rovněž podpořit 2/3 parlamentů subjektů Ruské federace
- 22.12. poté, co jej jednomyslně schválily parlamenty subjektů Ruské federace, schválila Rada federace ve 3. čtení v poměru 142:0 dodatek k ústavě o prodloužení mandátu prezidenta a Státní dumy; zákon podepsal 30.12. prezident Medveděv, účinnosti však nabude až po příštích prezidentských volbách

velitel námořních ozbrojených sil admirál Vladimir VYSOCKIJ

RWANDA

- 7.3. změny ve vládě (MP zůstává, novou ministryní zahraničí se stala Rosemary MUSEMINARI)
- 10.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1823 (2008), která zrušila zákaz dovozu zbraní do Rwandy, zavedený v návaznosti na etnické nepokoje v r. 1994 rezolucí RB OSN č. 918 ze 17.5.1994
- 15.9. parlamentní volby 53 členů Poslanecké sněmovny s 80 členy; zbývajících 27 mandátů bude alokováno nepřímou volbou ve dnech 16.-18.9.
- 6.10. předsedkyní nové Poslanecké sněmovny byla zvolena Rose MUKANTABANA, která poměrem hlasů 70:10 porazila svého protikandidáta Abbase Mukamu
- 9.10. ústy ministryně zahraničí Museminariové vláda popřela, že by její vojska zaútočila na Konžskou demokratickou republiku ve snaze pomoci rebelům kolem generála Nkundy
- 20.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SABA

- 19.10. rozpuštění Nizozemských Antil odsunuto na 1.1.2010
- 2.7. novým správcem ostrova se stal Jonathan G.A. JOHNSON

SAINT MARTIN

- 25.7. úřadující předsedkyní Územní rady se stala Louise OGOUNDÉLÉ-TESSI
- 7.8. novým předsedou Územní rady byl zvolen Frantz GUMBS

SAINT PIERRE A MIQUELON

IX/08 prefektem se stal Jean-Pierre BERÇOT

SALVÁDOR

- 15.1. odstoupil MZV Francisco Laínez, aby se mohl zúčastnit prezidentských voleb v březnu 2009
- 16.1. novou ministryní zahraničí se stala Marisol ARGUETA DE BARILLAS

SAN MARINO

- 1.4. kapitány-regenty se stali Rosa ZAFFERANI a Federico Pedini AMATI
- VI/08 rozpadla se vláda levého středu poté, co liberální Lidová aliance (AP) odešla z vlády
- 1.10. kapitány-regenty se stali Ernesto BENEDETTINI a Assunta MELONI
- 9.11. předčasné parlamentní volby do Velké a generální rady s 60 členy
- 3.12. jmenován nový Státní kongres (MZV Antonella MULARONI), který 4.12. schválila poměrem hlasů 34:24 Velká a generální rada

SARK

- 21.2. legislatura ostrova (*Chief Pleas*) přijala na základě rozhodnutí obyvatel v říjnu 2006 zákon, kterým se ruší feudální politický systém ostrova; zákon stanoví, že zákonodárný sbor ostrova *Chief Pleas* bude nadále sestávat z 28 volených a 2 ex-offo členů. Pokud jej schválí Královská rada v Londýně, budou první volby do Sněmu upořádány v prosinci 2008.
- 9.4. Královská rada schválila postfeudální ústavu ostrova
- 10.12. konaly se vůbec první v historii volby Sněmu (*Chief Pleas*) s 28 volenými členy

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 16.12. na závěr prvního jednání společné koordinační rady se Saúdská Arábie a Katar dohodly na konečném průběhu vzájemné hranice a ukončily tak dlouholetý území spor obou zemí

SENEGAL

- 9.6. prezident vydal dekret o složení vlády po změnách z 31.3. (MP i MZV zůstávají)
- 30.7. Národní shromáždění schválilo změnu ústavy, která prodlužuje volební období prezidenta z pěti na sedm let (nevztahuje se na současnou hlavu státu)
- 8.-29.8. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 9.11. poslanci Národního shromáždění odvolali z funkce svého předsedu Macky Salla
- 16.11. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Mamadou SECK

SEVERNÍ IRSKO

- 4.3. předseda oblastní vlády Ian Paisley oznámil, že k 1.5. odejde z funkce předsedy vlády i Demokratické unionistické strany (DUP), jeho nástupcem se stane dosavadní ministr financí Peter Robinson (předsedou DUP zvolen 14.4.)
- 5.6. parlament schválil novým předsedou vlády Petera Davida ROBINSON-a, který provedl 9.6. změny ve vládě
- 20.11. bylo obnoveno jednání Národního shromáždění o převedení pravomocí nad policií a soudy z britských na severoirské orgány

SEVERNÍ KYPR

- 25.2. nově zvolený prezident Christofias a prezident Severního Kypru Mehmet Ali Talat vyjádřili optimismus k možnosti obnovení rozhovorů o znovusjednocení ostrova
- 21.3. na misi OSN se sešel prezident Christofias s prezidentem Severního Kypru Talatem, aby oživilo mírová jednání o sjednocení ostrova, přerušená r. 2004
- 23.5. v rezidenci nového zvláštního vyslance OSN se setkali prezidenti obou částí ostrova, aby přehlédli výsledky práce 13 dvoustranných komisí, pracujících na sjednocení ostrova a dali podporu federaci dvou komunit a separátních zón na Kypru
- 25.7. šéf mise OSN na Kypru oznámil, že ve vnitrokyperském dialogu bylo dosaženo dohody o zahájení přímých formálních rozhovorů o sjednocení Kypru 3.9.2008
- 3.9. setkání prezidentů obou částí v Nikósii zahájilo další sérii jednání o znovusjednocení ostrova
- 11.9. opakované setkání prezidentu Christofias a Talata pod patronátem OSN v Nikósii přineslo pozitivní výsledky na cestě ke sjednocení Kypru
- 10.10. prezidenti obou částí Kypru se dohodli na urychlení mírového procesu s tím, že se budou scházet každý týden k jednání o sjednocení ostrova

- 3.11. rozhovory prezidentů Kypru a Severního Kypru pokračovaly šestým setkáním na téma rozdělení moci a otázky majetků utečenců na celém ostrově; jednání se uskutečňuje v atmosféře všeobecné nedůvěry v pozitivní výsledek, protože pouze 18 % kyperských Řeků a 13 % kyperských Turků je optimistických, pokud jde o dosažení dohody

SIERRA LEONE

- 4.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1829 (2008), v níž vyzývá generálního tajemníka OSN ke zřízení integrovaného úřadu OSN (UNIPSIL) po dobi 12 měsíců od 1.10.2008, kdy skončí mandát mise OSN UNIOSIL, zřízené rezolucí č. 1620 31.8.2005

SINGAPUR

- 29.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
23.5. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl o teritoriálním sporu z r. 1979 mezi Malajsií a Singapurem o neobydlený ostrov Pulau Batu Puteh (Pedra Branca) v Malackém průlivu a v poměru 12:4 hlasům rozhodl o jeho přiznání Singapuru

SINT EUSTATIUS

- 19.10. rozpuštění Nizozemských Antil odsunuto na 1.1.2010

SINT MAARTEN

- 19.10. rozpuštění Nizozemských Antil odsunuto na 1.1.2010

SLOVENSKO

- 18.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
17.12. svůj odchod z funkce v souvislosti se jmenováním do pozice v OSN ohlásil ministr zahraničí Ján Kubiš; jeho nástupce bude jmenován v lednu 2009

SLOVINSKO

- 22.6. v referendu o vytvoření 13 nových provincií schválili voliči (účast 10,9 %) nové správní rozdělení země
21.9. parlamentní volby do Státního shromáždění (*Državni Zbor*) s 90 členy
25.9. poražená dosud vládnoucí Slovinská demokratická strana zpochybnila právoplatnost hlasování v 50 volebních okrscích, kde dojde k přepočítání hlasů
15.10. na ustavující schůzi Státního shromáždění byl zvolen v poměru hlasů 69:13 jeho předsedou Dr. Pavel GANTAR
3.11. prezident jmenoval novým předsedou vlády Boruta PAHOR-a
7.11. parlament potvrdil ve funkci předsedy vlády Boruta Pahora
13.11. podepsána koaliční dohoda o vytvoření nové vlády
21.11. Státní shromáždění schválilo 56 hlasy proti 30 novou vládu (MP Borut PAHOR, MZV Samuel ŽBOGAR)

SOMALILAND

Zákonodárná moc: Parlament, sestávající ze Sněmovny stařešinů (*Golaha Guurtida*, Ibrahim Sheikh Yuusuf SHEIKH MADAR) s 82 členy a Poslanecké sněmovny (*Golaha Wakiilada*, Abdirahman MOHAMED) s 82 členy

Výkonná moc: vláda, které předsedá ex-offo prezident republiky
ministr zahraničí Abdillahi Mohamed DUALLEH

- 23.3. dekret prezidenta vytvořil 6 nových oblastí a 16 nových okresů, na které se nyní země dělí
- 1.5. ve sporných oblastech Sool, Sanaag a Cayn na pomezí Somalilandu a Puntlandu byl vyhlášen autonomní stát SEVERNÍ KRAJ SOMÁLSKA (Northland State of Somalia) kmene Dulbahante, patřícímu do rodiny Harti Marod; hlavním městem státu je Las Anod
- 29.5. poté, co prezidentu Kahinovi skončil pětiletý mandát, rozhodla Sněmovna stařešinů o jeho prodloužení pod podmínkou, že k volbě prezidenta dojde do konce roku 2008
- 3.6. všechny tři registrované politické strany se dohodly na přípravě z technických důvodů odložených prezidentských a místních voleb s tím, že prezidentské volby se budou konat nejpozději 6.4.2009 a místní je budou následovat (dohoda byla podepsána 9.6.)

SOMÁLSKO

- 4.1. za nepřítomnosti nemocného prezidenta jmenoval premiér Nur Hassan HUSSEIN (Nur ADDE) 15 členů nové vlády, kteří 5.1. složili slib (MZV Ali Ahmad JAMA JANGALI)
- 10.1. prozatímní parlament schválil novou vládu Nur Addeho
- 20.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1801 (2008) o prodloužení práva AU prodloužit mandát mise AMISOM o dalších 6 měsíců
- 19.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1811 (2008) o prodloužení mandátu skupiny monitorující zákaz dovozu zbraní o dalších 6 měsíců
- 19.4. ozbrojená síla tzv. islámských soudů obnovily svoji činnost v hlavním městě, kde se střetly s etiopskými vojsky, chránícími somálskou prozatímní vládu
- 1.5. ve sporných oblastech Sool, Sanaag a Cayn na pomezí Somalilandu a Puntlandu byl vyhlášen autonomní stát SEVERNÍ KRAJ SOMÁLSKA (Northland State of Somalia) kmene Dulbahante, patřícímu do rodiny Harti Marod; hlavním městem státu je Las Anod
- 13.5. mírová konference o obnovení míru v Somálsku, sponzorovaná OSN, byla zahájena v Džibuti; nepřímých rozhovorů se zúčastní jak zástupci prozatímní vlády, tak i opoziční Aliance pro znovuosvobození Somálska (ALRS), jejímž členem je i Svaz islámských soudů (16.5. skončila bez přímého setkání obou stran, avšak s dohodou na obnově jednání 31.5. opět v Džibuti)
- 15.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1814 (2008) o podpoře aktivitám generálního tajemníka OSN v Somálsku a účasti mise AU AMISOM na nich
- 17.5. bývalý předseda Svazu islámských soudů Sheikh Hassan Dahir Aweys popřel mandát zástupců ALRS na jednání v Džibuti
- 10.6. předák Svazu islámských soudů Sheikh Hassan Dahir Aweys odmítl v Džibuti dne 9.6. uzavřenou dohodu mezi vládou a opozicí o příměří, zprostředkovanou OSN; dohodu mezi vládou a Aliancí pro znovuosvobození Somálska (ALRS) UIC odmítl s odvoláním na slib, že bude pokračovat v boji až do odchodu všech zahraničních vojsk ze země (jiný islamistický předák Sheikh Sharif Sheikh Ahmed však dohodu o tříměsíčním příměří podepsal, neboť ukládá stažení etiopských vojsk do 120 dní a zastavení palby do 30 dní)
- 23.7. poté, co byl zvolen do čela Aliance pro znovuosvobození Somálska (ALRS), odmítl za ni zakladatel Svazu islámských soudů Sheikh Hassan Dahir Aweys

- dohodu o příměří s vládou a vyzval k obnovení vojenských akcí proti okupačním vojskům
- 2.8. odstoupilo 10 ministrů, mj. i ministr zahraničí Ali 'Ahmad Jama Jangali
 - 4.8. změny ve vládě provedl prezident, když nahradil šest z deseti ministrů, kteří odstoupili 2.8. (křeslo MZV zůstává neobsazeno)
 - 19.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1831 (2008), která zmocňuje AU operovat v misi AMISOM po dalších šest měsíců
 - 20.8. zástupci prozatímní vlády a aliance ALRS podepsali v Djibouti dohodu o zastavení nepřítelství a bojů; současně RB OSN prodloužila mandát mírové mise AU AMISOM
 - 28.8. etiopský premiér Zenawi připustil stažení etiopských vojsk, požadované Svazem islámských soudů, i když pozice jimi podporované prozatímní vlády není stabilní
 - 7.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1838 (2008) o potírání piraterie při pobřeží země
 - 26.10. prozatímní vláda se dohodla s Aliancí pro znovuosvobození Somálska (ALRS) na dodržování příměří dohodnutého 20.8. v Djibouti, na vytvoření vlády národní jednoty a zahájení stahování etiopských vojsk ze země; nová mírová smlouva určuje zahájení stahování etiopských vojsk z měst od 21.11.
 - 27.10. Svaz islámských soudů odmítl novou mírovou dohodu z Djibouti
 - 12.11. neúspěšně vypršela lhůta IGAD pro zformování nové vlády, neboť mandát stávající prozatímní vlády skončí v srpnu 2009
 - 15.11. prezident přiznal, že islámští vzbouřenci z hnutí al-Šabáb kontrolují většinu země a blíží se hlavnímu městu Mogadišo, které zatím spolu s městem Baidoa chrání vládní a etiopské jednotky
 - 20.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1844 (2008) o zesílení embarga na dodávky zbraní do země
 - 24.11. v Džibuti zahájena další etapa jednání vlády s islamistickou ALRS; má se zabývat šetřením zločinů způsobených v 17 let trvající občanské válce
 - 26.11. na jednání v Džibuti se obě strany dohodly na rozšíření počtu členů parlamentu o dalších 200 poslanců za opozici a 75 vyhrazených pro společenské skupiny a organizace (islámská povstalecká skupina al-Šabáb, kontrolující většinu Somálska, však není účastníkem jednání)
 - 28.11. Etiopie potvrdila stažení svých vojsk ze země do konce roku 2008; to by mělo umožnit zapojení islamistických militantů do mírových jednání v Džibuti
 - 2.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1846 (2008) o boji proti piraterii při somálském pobřeží
 - 14.12. pro údajnou neschopnost ukončit konflikt s islamisty odvolal prezident premiéra Nur Hassana Husseina, kterého však následně 15.12. prozatímní parlament 143 hlasy proti 20 při 7 abstencích ve funkci podpořil a prohlásil jeho sesazení za nezákonné
 - 16.12. přes odpor parlamentu jmenoval prezident novým předsedou vlády Mohameda Mahamúda GULED-a „Gamadhere“
 - 16.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1851 (2008) umožňující silám cizích států potírat somálské piráty na moři i na zemi, pokud jim k tomu dá souhlas somálská prozatímní vláda
 - 17.12. poslanci zahájili proces sesazení prezidenta Abdullahiho Yusufa
 - 19.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1853 (2008), kterou prodloužila mandát své pozorovací mise nad kontrolou embarga na dovoz zbraní o 12 měsíců a vyslovila podporu mírovým vojskům mise AU AMISOM
 - 22.12. AU vyslovila souhlas s prodloužením pobytu svých mírových vojsk o dva měsíce
 - 24.12. odstoupil premiér Mohamed Mahamúd Guled a skončila vláda dvou premiérů

- 29.12. rezignoval prezident Abdullahi Yusuf Ahmed, úřadujícím prezidentem se stal předseda parlamentu Sheikh Adan Muhammad NUR „Madobe“

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 1.2. vládce Dubaje šajch Muhammad bin Rašid al-Maktúm jmenoval svého syna a předsedu Výkonné rady Dubaje šejcha Hamdana bin Muhammada al-Maktúma korunním princem
- 17.2. premiér generál šajch Muhammad bin Rašid al-Maktúm provedl změny ve vládě (MZV zůstává šajch Abdullah bin Zajid al-Nahajján)

SRBSKO

- 20.1. I. kolo prezidentských voleb (Tomislav Nikolić – 39,57 %, Boris Tadić – 35,45 %, Milutin Mrkonjić – 5,96 %, Čedomir Jovanović – 5,39 %, Velimir Ilić – 4,75 %, Ištvan Pastor – 2,58 %, Milanka Karić – 0,98 %, Marijan Rističević – 0,46 % a Jugoslav Dobričanin – 0,28 %)
- 3.2. II. kolo prezidentských voleb vyhrál Boris TADIĆ, který získal 50,31 %, zatímco Tomislav Nikolić 47,97 % odevzdaných hlasů; inaugurace 15.2.
- 18.2. parlament jednomyslně prohlásil za neplatné jednostranné vyhlášení nezávislosti Kosova 17.2.
- 8.3. premiér Koštunica oznámil svou demisi a rozpad vlády, které se postavila proti jeho návrhu odmítnout další styky s EU, dokud se nevzdá podpory nezávislého Kosova
- 10.3. poté, co jeho vláda podala demisi, navrhl premiér prezidentu rozpustit Národní shromáždění a vyhlásit mimořádné parlamentní volby na 11.5., kdy se konají obecní volby a volby do autonomních orgánů Vojvodiny (prezident tak učinil 13.3.)
- 24.3. Srbsko předložilo návrh OSN na rozdělení Kosova podle etnických principů s tím, že Srbové si budou sami kontrolovat policii, soudy a celní službu na 15 % území Kosova, kde mají většinu; Srbsko uznalo jurisdikci OSN v Kosovu; kosovsko-albánská vláda návrh ihned odmítla
- 11.5. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 250 členy
- 11.6. zahájena ustavující schůze Národního shromáždění
- 15.6. v odpovědi na skutečnost, že ústava nezávislého Kosova nabyla účinnost, oznámil ministr pro záležitosti Kosova Slobodan Samardžić v Kosovské Mitrovici vytvoření parlamentu srbské menšiny v Kosovu; Shromáždění kosovských Srbů se sejde do 14 dní
- 23.6. předseda Socialistické strany Ivica Dačić oznámil, že se jeho strana rozhodla vstoupit do vlády s prozápadní třístrannou koalici kolem prezidenta Tadiće (koaliční smlouva byla odepsána 26.6.)
- 25.6. na ustavující schůzi Národního shromáždění byla jeho předsedkyní zvolena prof. Dr. Slavica DJUKIĆ DEJANOVIĆ
- 27.6. prezident pověřil sestavením nové vlády Mirko Cvetkoviće z Demokratické strany
- 7.7. parlament schválil 127 hlasy proti 27 (10 abstencí) novou koaliční vládu (MP Mirko CVETKOVIĆ, MZV Vuk JEREMIĆ), která téhož dnes složila slib
- 16.8. Srbsko je podle svého ministra zahraničí ochotno uznat nezávislost Kosova, pokud o ní rozhodne Mezinárodní soudní dvůr v Haagu
- 9.9. poslanci Národního shromáždění schválili 139 hlasy proti 26 tzv. Stabilizační a asociační dohodu s EU

SRÍ LANKA

- 2.1. vláda oficiálně odstoupila (s platností od 16.1.) od dohody o příměří s Frontou osvobození tamilského Ílámu (LTTE) z února 2002
- 10.1. vedení LTTE vydalo prohlášení, kterým se přihlásilo k dohodám o příměří z r. 2002 a zavazuje se k jejich plné implementaci
- 10.3. místní volby v okrese Batticaloa na územích ve východní části země, do r. 2007 ovládaných povstalci z LTTE, vyhrála strana Tamil Makkal Viduthalai Pulikal (TMVP), frakce LTTE, která se od nich odtrhla r. 2004 a spolupracuje s ústřední vládou
- 10.5. umírněná Strana osvobození tamilského lidu (Tamil Makkal Viduthalai Pulikal, TMVP), která je součástí vládní koalice, zvítězila ve volbách do provinční rady s 37 členy Východní provincie, kterou do loňského roku ovládalo LTTE
- 21.7. desetidenní příměří mezi 26.7. a 4.8., kdy bude v zemi probíhat summit regionální organizace SAARC, nabídli vládě představitelé LTTE; odmítli však nabídku prezidenta na obnovení mírových rozhovorů, protože jeho podmínky jsou pro LTTE nepřijatelné
- 26.9. ministr obrany Gotabhaya Rajapaksa oznámil, že po řadě rozhodných vojenských akcí v měsíci září na sdeveru ostrova je vláda blízko definitivnímu vítězství nad ozbrojenými silami LTTE ve válce, v níž zahynulo již 70 000 lidí
- 16.11. prezident vyzval vůdce LTTE Velupillai Prabhakarana, aby jeho přívrženci složili zbraně a začali jednat s vládou o ukončení války
- 27.11. ve své pravidelné výroční zprávě odmítl velitel vzbouřeneckých milicí LTTE Velupillai Prabhakaran vyhlášení vlády, že v dohledné době obsadí město Kilinochchi na severu ostrova, které je střediskem území, ovládaného vzbouřeneckými silami; rovněž odsoudil snahu vlády vyřešit postavení Tamilů výhradně vojenskou cestou
- 13.12. parlamentní výbor stran vládní koalice (APRC) dosáhl dohody o posílení pravomocí 9 provincií a o zřízení horní komory parlamentu, sestávající z 8 zástupců za každou provincii, tedy ze 72 členů

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 19.1. v předvečer jednání parlamentu o vyslovení nedůvěry vládě premiér Elie Dote s vládou odstoupil
- 22.1. novým předsedou vlády byl jmenován Faustin-Archange TOUADÉRA
- 24.1. jmenována nová vláda (MZV Dieudonné KOMBO YAYA), 28.1. schválena parlamentem
- 28.1. ministři zahraničí EU odsouhlasili vyslání mírových sil EU „Eufor Chad/CAR“ v počtu 3 500 příslušníků z Francie, Irska a dalších 12 zemí na ochranu utečenců ze súdánského Darfúru a z oblastí postižených vnitřními nepokoji na hranici Súdánu s Čadem a Středoafričskou republikou; mandát mise začne 1.2.2008 a potrvá 12 měsíců
- 9.5. v gabunském Libreville byla podepsána dohoda o příměří mezi vládou a rebely z Lidové armády za obnovu republiky a demokracie (APRD) ze severozápadu země; dohoda ukončuje boje, zavádí amnestii a zastavuje trestní řízení proti příslušníkům APRD
- 21.6. vláda a dvě hlavní vzbouřenecké organizace – Lidová armáda za obnovu republiky a demokracie (APRD) a Svaz demokratických sil za jednotu (UFDR) – podepsaly v Libreville tzv. generální mírovou dohodu, která ukončuje boje v zemi

- 30.9. Národní shromáždění přijalo zákon o amnestii, který má umožnit dosažení mírových dohod mezi vládou a rebely ze Sil pro sjednocení Středoafričské republiky (FIRCA) a Lidové armády za obnovu republiky a demokracie (APRD)
- 8.-20.12. v politickém dialogu se sešli zástupci vlády, politických stran, rebelů a opozičních frakcí a občanské společnosti o ustavení trvalého míru v zemi

SÚDÁN

- 28.1. nejvyšší představitel mírové mise OSN a AU UNAMID Jean-Marie Guehenno připustil, že nasazení mírových sil v plánované síle 26 tisíc mužů může trvat až do konce roku 2008
- 31.1. vláda oznámila svou připravenost podepsat dohodu, která umožní rozmístění spojených mírových sil OSN a AU (UNAMID) v Darfúru
- 9.2. v Chartúmu podepsala vláda zastoupená ministrem zahraničí Deng Alorem s představitelem UNAMID Rodolphe Adadou dohodu o statutu mírových vojsk UNAMID operujících v Darfúru
- 14.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 13.3. prezidenti Čadu a Súdánu podepsali pod patronátem generálního tajemníka OSN na jednání v Dakaru dohodu o míru na hranicích mezi oběma zeměmi, která má ukončit pětileté nepřátelství, zastavit vzájemnou podporu vzbouřeneckých aktivit na území souseda a zřídit monitorovací skupinu AU, která bude dohlížet na dodržování všech dílčích dohod uzavřených mezi oběma státy v minulosti
- 30.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1812 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIS do 30.4.2009
- 12.5. Čad a Súdán přerušily diplomatické styky poté, co jednotky darfúrských vzbouřenců z Hnutí pro spravedlnost a rovnost (JEM) napadly 10.5. s údajnou podporou čadské vlády města Chartúm a Umdurmán
- 8.6. dosaženo dohody mezi prezidenty Súdánu a Jižního Súdánu o hraničním sporu v okolí města Abyei, že obě strany požádají o mezinárodní arbitráž a do doby jejího rozhodnutí, že bude v oblasti zřízena společná prozatímní administrativa
- 22.6. představitelé ústřední i jihosúdánské vlády se dohodli na posouzení vzájemného hraničního sporu kolem města Abyei Stálým arbitrážním soudem (PCA) v Haagu
- 7.7. parlament schválil nový volební zákon, který umožní první svobodné volby pod více než 20 let; parlamentní volby se budou konat v období od ledna do dubna r. 2009
- 31.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1828 (2008), kterou obnovuje mandát mírových sil AU a OSN v Darfúru UNAMID o další rok, tj. do 31.7.2009
- 8.8. vlády Súdánu a Jižního Súdánu dosáhly dohody o prozatímní správě oblasti v okolí města Abyei, kterou bude vést představitel jihosúdánské SPLM Arop Moyak, zatímco Rahama Abdel Rahman al-Nour ze severosúdánské strany Národní kongres se stal jeho zástupcem
- 31.8. na sporném území kolem města Abyei mezi autonomií Jižního Súdánu a vládou Súdánu byla ustavena zvláštní správa
- 12.9. na schůzce svých ministrů zahraničí Denga Alor Kola a Moussy Fakiho Mahamata v eritrejské Asmaře se Súdán a Čad vyslovily pro normalizaci svých vztahů
- 14.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1841 (2008) o prodloužení mandátu panelu pozorovatelů nad situací v Darfúru do 15.10.2009

- 12.11. prezident vyhlásil okamžité příměří v Darfúru, nařídil zastavení palby, odzbrojování milicí a omezení rozšiřování zbraní; milice z JEM příměří obratem odmítly
- 14.12. súdánské vojenské jednotky se stáhly z města Abyei

SVATÁ HELENA

- IX/07 novým správcem na Ascensionu jmenován Michael Thomas HILL
- 11.11.07 novým guvernérem se stal Andrew Murray GURR
- IX/08 novým správcem Ascensionu jmenován Ross DENNY

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

- 8.8. změny ve vládě (rezort ministra zahraničí převzal premiér Denzil DOUGLAS)

SVATÝ TOMÁŠ

- 13.2. poté, co odstoupil premiér Tomé Vera Cruz, jmenoval prezident nového předsedu vlády, představitele opozice Patrice Emery TROVOADA-u
- 14.2. jmenována nová vláda (MZV Carlos GUSTAVO)
- 20.5. poté, co jeho koaliční vládě vyslovil parlament hlasy 30 poslanců proti 23 při 2 abstencích nedůvěru, byl odvolán premiér Patrice Trovoada
- 16.6. jmenována nová koaliční vláda (MP Joaquim Rafael BRANCO, MZV Carlos TINY), kterou 22.6. potvrdil parlament

SWAZIJSKO

- 18.9. úřadujícím předsedou vlády se stal Bheki DLAMINI
- 19.9. parlamentní volby 55 poslanců Národního shromáždění s 65 členy a 10 členů Senátu se 30 členy; zbývající zákonodárce jmenuje král
- 10.10. předsedou Národního shromáždění znovu zvolen princ Guduza DLAMINI
- 17.10. novým předsedou vlády byl jmenován Barnabas Sibusiso DLAMINI
- 21.10. předsedkyní Senátu byla znovu zvolena náčelnice Gelane ZWANE
- 23.10. jmenována nová vláda (MZV Lufto DLAMINI)

SÝRIE

- 21.5. Sýrie a Izrael potvrdily, že za podpory Turecka vedou nepřímé rozhovory o uavření rámcové mírové dohody, první od r. 2000
- 16.6. úspěchem skončily dvoudenní nepřímé rozhovory mezi zástupci Izraele a Sýrie, organizované Tureckem
- 1.7. třetí etapa nepřímých mírových rozhovorů zástupců Sýrie a Izraele byla zahájena v Turecku
- 14.8. při návštěvě libanonského prezidenta v Damašku se dohodla Sýrie s Libanonem na zahájení prací na formálním vytýčení vzájemné hranice, na obnovení diplomatických styků a na šetření osudu libanonských utečenců z dob občanské války v Sýrii
- 7.9. v Istanbulu zahájeno 4. kolo nepřímých jednání mezi Sýrií a Izraelem

ŠPANĚLSKO

- 14.1. vláda formálně rozpustila parlament a vyhlásila parlamentní volby na 9.3.
- 9.3. všeobecné a parlamentní volby do Kongresu, sestávajícího z Poslanecké sněmovny (Kortesů) s 350 členy a ze Senátu s 264 členy

- 1.4. na ustavujícím zasedání obou komor parlamentu byli zvoleni jejich předsedy José BONO MARTÍNEZ (Poslanecká sněmovna) a Francisco Javier ROJO GARCÍA (Senát)
- 9.4. předseda vítězné PSOE José Luis Rodríguez Zapatero nebyl v 1. kole zvolen předsedou vlády, protože místo ústavou požadované absolutní většiny 176 hlasů získal podporu pouze 168 poslanců, 158 hlasovalo proti a 23 se zdrželo; ve 2. kole 11.4. bude zvolení vyžadovat pouhou prostou většinu
- 11.4. parlament zvolil v poměru hlasů 169:158 při 23 abstencích předsedou vlády José Luise RODRÍGUEZE ZAPATERA
- 12.4. král jmenoval novou vládu (MZV Miguel Ángel MORATINOS CUYABÉ) - nástup 14.4.
- 27.6. regionální parlament Baskicka podpořil v poměru 34:33 hlasům konání referenda 25.10., které rozhodne o větší míře autonomie pro orgány Baskicka; ústřední vláda toto rozhodnutí odmítla a požádala o prošetření Ústavní soud
- 11.9. Ústavní soud prohlásil plánované referendum v Baskicku 25.10. za neústavní

ŠVÝCARSKO

- 16.1. formálně potvrzeno rozdělení portfolií ve Spolkové radě (MZV Micheline CALMY-REY)
- 20.9. poté, co viceprezident Hans-Rudolf Merz utrpěl infarkt, jeho post dočasně převzala ministryně spravedlnosti Eveline WIDMER-SCHLUMPF
- 12.11. odstoupil ministr obrany Samuel Schmid
- 10.12. Spolkové shromáždění zvolilo 185 hlasy z 209 hlasujících poslanců prezidentem na rok 2009 Hanse-Rudolfa MERZE a 173 hlasy se 198 volících viceprezidentskou Doris LEUTHARD; novými předsedy obou komor byli pak zvoleni Chiara SIMONESCHI-CORTESI (Národní rada) a Alain BERSET (Rada států)
- 10.12. ve třetím kole hlasování Národní rady byl těsným poměrem hlasů 122:121 zvolen novým členem spolkové vlády Ueli Maurer, který nahradí odstoupivšího ministra obrany Samuela Schmida

velitel ozbrojených sil generál Donald NEF

TÁDŽIKISTÁN

- 26.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TANZÁNIE

- 7.2. premiér Edward Lowassa podal demisi poté, co byl obviněn z účasti na korupci v souvislosti se smlouvou s americkou energetickou firmou Richmond; prezident téhož dne rozpustil celou vládu
- 8.2. prezident jmenoval nového premiéra, kterým se stal Mizengo Kayanza Peter PINDA; téhož dne ho potvrdilo Národní shromáždění (9.2. se ujal funkce)
- 12.2. oznámeno složení nové vlády (MZV Bernard Kamilius MEMBE)
- 10.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

THAJSKO

- 3.1. Volební komise zahájila prověřování výsledků voleb ve 83 obvodech, kde byly podány stížnosti na volební podvody a kupování hlasů (zrušila výsledky ve 4 obvodech a nařídila opakování voleb)

- 18.1. Nejvyšší soud odmítl petici Demokratické strany proti účasti Strany lidové moci (PPP) ve volbách a popud k jejímu rozpuštění
- 19.1. poté, co Nejvyšší soud odmítl protesty proti účasti PPP v parlamentních volbách a proti dosaženým výsledkům a král vydal formální dekret o jeho jmenování premiérem, oznámil její předseda Samak Sundaravej vytvoření vládní koalice s pěti malými stranami
- 21.1. ustavující schůze Sněmovny reprezentantů (*Saphaphuthan Ratsadon*, 480 členů) zvolila 22.1. jejím předsedou Yongyutha TIYAPAIRAT-a
- 22.1. rozpustila se Rada národní bezpečnosti, která vládla zemi od října 2006 a která 2.1. přijala výsledky parlamentních voleb z prosince 2007
- 28.1. Sněmovna reprezentantů zvolila 310 hlasy proti 163 předsedou vlády Samaka SUNDARAVEJ-e
- 6.2. král jmenoval novou vládu (MP Samak SUNDARAVEJ, MZV Noppadon PATTAMA), která se ujala výkonu funkce
- 19.2. oznámena jména 74 senátorů vybraných zvláštním výborem
- 2.3. poté, co výbor soudců a vysokých státních úředníků v únoru vybral 74 senátorů, bylo 76 zbývajících zvoleno v parlamentních volbách do Senátu se 150 členy
- 13.3. předsedou Senátu byl zvolen 78 hlasy Prasobsuk BOONDECH
- 17.4. Rada národní bezpečnosti zrušila výjimečný stav ve 170 okresech 31 provincií; zůstává zachován v provinciích Yala, Pattani a Narathiwat na jihu země, kde působí muslimští separatisté
- 12.5. novým předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Chai CHIDCHOB
- 27.6. parlament 280 hlasy ze 470 zamítl návrh na vyslovení nedůvěry vládě premiéra Samaka Suntcharavedže, který nabídl svou demisi protestujícím obyvatelům hlavního města už 22.6.
- 10.7. odstoupil ministr zahraničí Noppadon Pattama, jeho nástupcem se 2.8. stal Tej BUNNAG
- 15.7. vláda popřela stížnost Kambodže, že thajská vojska překročila její státní hranici v okolí starého hinduistického chrámu Preah Vihear, který byl UNESCO počátkem července vyhlášen součástí světového kulturního dědictví
- 24.7. Thajsko a Kambodža se dohodly na zahájení rozhovorů o územním sporu na severu Kambodže ihned po skončení kambodžských parlamentních voleb, tj. 28.7. v kambodžském městě Siem Reap
- 28.7. Kambodža a Thajsko se dohodly na stažení svých vojsk ze sporného pohraničního území v okolí chrámu Preah Vihear, i když územní spor samotný se vyřešit nepodařilo
- 3.8. pohraniční spory mezi Kambodžou a Thajskem se rozšířily na území poblíž chrámu Ta Moan, které 31.7. obsadila thajská vojska
- 5.8. nástup 11 nových ministrů, jmenovaných 2.8.
- 18.8. v thajském letovisku Hua Hin byly zahájeny rozhovory s Kambodžou o hraničním sporu kolem chrámu Preah Vihear; mezinárodní soud přiřkl r. 1962 chrám Kambodži, ale území kolem ruin chrámu se stalo po jeho zařazení na seznam památek UNESCO předmětem sporu s Thajskem
- 31.8. mimořádné zasedání parlamentu vyzvalo premiéra Suntcharavedže, proti jehož vládě probíhají rozsáhlé veřejné protesty, aby odstoupil; premiér to odmítl a 1.9. vyhlásil výjimečný stav
- 2.9. ústřední volební komise doporučila prokurátorovi, aby premiérovi Stranu lidové moci rozpustil z důvodu podvodů při parlamentních volbách v prosinci 2007, na jejichž základě se strana chopila moci

- 3.9. z rodinných důvodů odstoupil ministr zahraničí Bunnag, ale premiér setrvává ve svém odmítavém postoji a slíbil svolat referendum o důvěře vládě
- 9.9. Ústavní soud rozhodl o tom, že premiér porušil ústavu, když vystupoval jako moderátor v televizní show soukromé televizní stanice, a z toho důvodu mu i jeho vládě nařídil rezignovat na svou funkci
- 15.9. vládnoucí Strana lidové moci nominovala na úřad předsedy vlády dosavadního úřadujícího premiéra Somchai Wongsawata
- 17.9. Sněmovna reprezentantů zvolila poměrem hlasů 298:163 předsedou vlády Somchai WONGSAWAT-a
- 25.9. králo jmenoval novou vládu premiéra Wongsawata (MZV Sompong AMORNWIWAT)
- 16.10. velitel pozemní armády generál Anupong Paochinda vyzval premiéra k rezignaci poté, jak vláda zakročila proti protivládním demonstrantům na začátku října; premiér to 17.10. odmítl
- 24.10. na jednání summitu EU-Asie v Pekingu se dohodli ministři zahraničí Thajska Sompong Amornwiwat a Kambodže Hor Namhong na smírném vyřešení územního sporu kolem chrámu Preah Vihear (zahájeny 10.11.)
- 13.11. ministři zahraničí Thajska a Kambodži dosáhli dohody o vyznačení společné hranice v dosud sporném území kolem chrámu Preah Vihear a o stažení vojsk z této oblasti
- 26.11. na stranu protivládních demonstrantů se postavila i armáda, když její velitel Paochinda vyzval vládu k rozpuštění parlamentu a vypsání nových předčasných parlamentních voleb
- 2.12. Ústavní soud rozpustil vládnoucí Stranu lidové moci a dva z jejích koaličních partnerů ve vládě, a to pro podvody během posledních parlamentních voleb; premiér Wongsawat, kterému soud na 5 let zakázal politickou činnost, odstoupil (úřadujícím předsedou vlády se stal Chaowarat CHARNWEERAKUL)
- 6.12. opoziční Demokratická strana oznámila, že je spolu s 5 stranami bývalé koalice připravena vytvořit novou vládu
- 15.12. předseda Demokratické strany Abhisit VEJAJIVA byl hlasy 234 poslanců ve Sněmovně reprezentantů zvolen novým předsedou vlády (král jej potvrdil ve funkci 17.12.), jeho protikandidát generál Pracha Phromnok získal 197 hlasů
- 22.12. král jmenoval novou vládu (MZV Kasit PIROMYA)

vrchní velitel ozbrojených sil generál Songkitti JAKKABATRA

TCHAJVAN

- 12.1. parlamentní volby do redukováno Zákonodárného jüanu se 113 členy, z nichž 73 bylo voleno většinou v jednomandátových obvodech a 34 podle zásad poměrného zastoupení
- 12.1. referenda o znárodnění majetku Kuomintangu a boji proti korupci neuspěla ve stanovení právně závazných výsledků, protože účast nepřekročila 50 % hranici účasti oprávněných voličů
- 1.2. funkce předsedy Zákonodárného jüanu nastoupil WANG Jin-Pyng
- 1.2. Volební komise oznámila, že spolu s prezidentskými volbami se budou 22.3. konat i dvě referenda, zda se má země ucházet o vstup do OSN
- 22.3. v prezidentských volbách zvítězil kandidát Kuomintangu MA Jing-t'iou /Ma Ying-jeou/ s 58,45 % odevzdaných hlasů a porazil vládního kandidáta Franka C. T. SIE /Hsieh/ se 41,55 % (inaugurace 20. 5.)

- 22.3. dvě referenda o vstupu země do OSN neuspěla, protože účast v nich nepřekročila ústavou požadovaných 50 % všech voličů (v prvním referendu, navrhujiím vstup pod názvem Tchajvan, hlasovalo pro 89,16 %, účast byla jen 35,82 %, v druhém referendu, navrhujiím název Republika Čína, bylo pro návrh 80,20 % hlasujících, kterých však bylo jen 34,74 % oprávněných voličů)
- 12.4. historické čínsko-tchajvanské rozhovory se poprvé od rozdělení Číny v r. 1949 uskutečnily na ostrově Chai-nan, kde se čínský prezident sešel s budoucím viceprezidentem Tchajvanu Vincentem Siewem
- 6.5. po obvinění z finančních machinací odstoupil MZV James Huang (Huang Chih-fang)
- 14.5. v souvislosti s nástupem nového prezidenta odstoupila dosavadní vláda
- 20.5. novým předsedou vlády oficiálně jmenován LIU Chao-shiuan, jakož i jeho vláda (MZV Francisco H.L. OU)
- 29.5. vláda přijala pozvání ČLR, aby 11.6. v Pekingu obnovily obě země dvoustranná jednání, tentokrát se zaměřením na turistickou výměnu a charterovou dopravu
- 12.6. na zřízení zastupitelských misí o dopravě se dohodli zástupci ČLR a Tchajvanu na jednání v Pekingu
- 4.11. řada přímých dohod o vzájemném obchodu, poštovním styku a dopravě byla podepsána v průběhu návštěvy dosud nejvyššího funkcionáře ČLR, přednosty úřadu pro styk s Tchajvanem Čchen Jün-lina, na ostrově

TIBET - XIZANG

- 16.3. předseda vlády Tibetské AO Čchampa Phünchog /Qiangba Puncong/ odmítl kritiku mezinárodního společenství za policejní zásah proto vzbouřivším se mnichům a rabujícím protestantům při nepokojích v hlavním městě Lhasa od 10.3., pořádaných na výročí protičínského povstání z r. 1959
- 19.3. duchovní vůdce dalajláma vyzval z exilu své přívržence ke klidu a přerušení protestů a světové společenství k tlaku na ČLR, aby jednala o mírové řešení krizové situace v oblasti
- 4.5. čínské úřady potvrdily, že jednodenní rozhovory se zástupci dalajlámou v jihočínském městě Šen-čen o uklidnění situace v oblasti skončily bez dohody, jednání však budou pokračovat
- 30.6. do Pekingu přijeli k dvoudenním oficiálním rozhovorům s vládou vyslanci dalajlámou Lodi Gyari a Kelsang Gyaltzen; rozhovory o uklidnění situace v Tibetu proběhly ve dnech 1.-2.7. a podle premiéra tibetské exilové vlády Samdhonga Rimpoče navazují na oficiální dialog s dalajlámou zahájený v r. 2002

TOGO

- 5.9. z funkce odstoupil premiér Komlan Mally
- 7.9. novým předsedou vlády byl jmenován Gilbert Fossoun HOUNGBO
- 15.9. jmenována nová vláda (MZV Kofi ESAW)

TOKELAU

- 17.-19.1. volby do nově koncipované Generální rady (*Fono*) s 20 členy (po sedmi z atolů Atafu a Fakaofu a šest z atolu Nukunonu)
- I/08 hlavou vlády (*faipule*) ostrova Fakaofu se stal Foua TOLOA
- 23.2. hlavou vlády Tokelau (*Ulu-o-Tokelau*) se stal Pio TUIA, jeho předchůdce Kuresa Nasau zůstal hlavou vlády (*faipule*) ostrova Atafu

TONGA

- 24.4. parlamentní volby do Zákonomárného shromáždění *Fale Alea* se 33 členy – 9 poslanců bylo voleno v lidovém hlasování, 9 svých delegátů zvolila 23.4. šlechta, zatímco zbývajících 15 poslanců jmenuje král
- 29.4. předsedou Zákonomárného shromáždění byl zvolen TU'ILAKEPA
- 29.7. vládní mluvčí a lord-komoří Feilakepa oznámil, že se král rozhodl u příležitosti své formální korunovace 1.8. vzdát se části svých absolutistických pravomocí ve prospěch parlamentu; vzdal se práva jmenovat premiéra a zasahovat do složení a práce vlády, jakož i slíbil zvýšit počet zákonodárců volených lidem z 9 na 17
- 1.8. korunovace krále Siaosi (George) Tupou V.
- 26.11. král jmenoval pětičlennou Komisi pro politické reformy v čele s bývalým předsedou Vrchního soudu Gordonem Wardem, která začne svou činnost 5.1.2009

TRINIDAD A TOBAGO

- 4.2. 15 poslanců potvrdilo stávajícího prezidenta i na další období
- 11.2. volební kolegium obou komor parlamentu se 73 členy zvolilo prezidentem na nový 5 let trvající mandát bez protikandidáta opět George Maxwella RICHARDS-e (inaugurace 17.3.)

TUNISKO

- 14.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Fouad MEBAZÁA

TURECKO

- 15.3. generální prokurátor Apelačního soudu Abdurrahman Yalcinkaya podal po půlročním zkoumání jejich aktivit návrh Ústavnímu soudu na zákaz vládnoucí Strany spravedlnosti a rozvoje (AKP), kvůli jejím anti-sekulárním opatřením, která jsou v rozporu s laickou ústavou země
- 31.3. Ústavní soud jednomyslně rozhodl o zahájení slyšení ve věci návrhu na rozpuštění vládnoucí politické strany AKP a na zákaz politické činnosti jejím 71 předním členům, vč. premiéra a prezidenta
- 1.7. generální prokurátor vyzval Ústavní soud k rozpuštění vládnoucí Strany spravedlnosti a rozvoje (AKP) – řízení ÚS bylo zahájeno 28.7.
- 30.7. Ústavní soud odmítl 5 hlasy z 11 návrh generálního prokurátora na rozpuštění AKP a na zákaz politické činnosti jejích předních funkcionářů, kteří podkopávají odloučení státu a náboženství, jak požaduje ústava sekulárního Turecka
- 4.8. oznámeno, že 28.8. převezme funkci vrchního velitele ozbrojených sil generál Ilker BAŞBUG, kterého ve funkci velitele pozemních vojsk nahradí generál Işık KOSANER
- 24.10. rozhodnutí Ústavního soudu k pokutě udělené vládnoucí Straně spravedlnosti a rozvoje (AKP) obvinilo tureckého premiéra a jeho stranu z podkopávání sekulárního charakteru státu

TURKMENISTÁN

- 11.-16.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 2.-8.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 14.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 22.5. prezident oznámil záměry ústavní reformy, která mj. ruší Lidovou radu (*Chalk Maslachaty*) s více než 2 500 členy a její pravomoci přenáší na Sněm (*Medžlis*), který bude z dnešních 65 rozšířen na 120 poslanců

- 26.9. Lidová rada, složená z 2 500 kmenových stařešinů a místních zákonodárců, jednomyslně schválila novou ústavu; ta zvyšuje počet členů parlamentu, samotnou Lidovou radu však ruší a zavádí demokratický systém více politických stran
- 14.12. 1. kolo parlamentních voleb do Sněmu (*Medžlis*) se 125 členy
- 23.12. 2. kolo parlamentních voleb v 1 obvodě, kde nebyl poslanec zvolen 14.12.

TURKS A CAICOS

- 6.7. zahraniční výbor Dolní sněmovny vyzval vládu k vytvoření komise, která by vyšetřila stížnosti na korupci a zastrašování při správě tohoto závislého území orgány guvernéra i místní vlády
- 16.7. odstoupil guvernér Richard Tauwhare, úřadujícím guvernérem se stal Mahala WYNNS
- 5.8. inaugurován nový guvernér Gordon Geoffrey WETHERELL

TUVALU

- 30.4. v referendu o změně státního zřízení se 679 hlasujících vyslovilo pro ustavení republiky, 1260 voličů podpořilo zachování konstituční monarchie v čele s britskou královnou

UGANDA

- 31.1. v jihosúdánské Jubě byla za účasti pozorovatelů z USA, OSN, EU a některých afrických států obnovena jednání mezi zástupci vlády a Armády božního odporu (LRA) poté, co její hlavní vyjednávač Vincent Otti byl údajně loni zabit velením LRA
- 13.2. jihosúdánské úřady upozornily, že stovky rebelů z LRA začaly opouštět shromažďovací tábory při hranicích Ugandy se Súdánem a Kongem a přesunovat se do Střední Afriky; pochod je spojován s termínem 29.2., který vláda dala LRA pro uzavření míru, jinak hrozí obnovením bojů proti nim
- 19.2. v jihosúdánské Jubě se zástupci vlády a LRA, jejich vojáci se odmítají odzbrojit, dokud jejich velitele stíhá Mezinárodní soudní dvůr (ICC), dohodli na vytvoření zvláštního oddělení Vrchního soudu pro šetření válečných zločinů spáchaných během konfliktu, trvajících 21 let; opatření má vést ke zrušení stíhání předáků LRA ze strany ICC
- 21.2. obnoveny rozhovory mezi zástupci vlády a LRA, které mají umožnit uzavření definitivní mírové smlouvy v termínu do 28.2.2008; protože však vláda odmítla poskytnout LRA finanční hotovost a místa ve vládě jako podmínku odzbrojení jejich bojovníků, vyjednávači rebelů vedení Jamesem Obitou jednání přerušili
- 23.2. dohodu o trvalém příměří podepsali v Jubě zástupci vlády a LRA, která vstoupí v platnost 24 hodin po podepsání rámcové mírové dohody
- 28.2. vláda odmítla klíčový požadavek LRA, aby byly staženy žaloby z válečných zločinů vznesené proti třem jejím vůdcům; to ohrožuje možno uzavření dohody
- 1.3. vláda a LRA podepsaly smlouvu o odzbrojení, demobilizaci a rozpuštění ozbrojených složek Armády božního odporu, popř. o začlenění jejich příslušníků do řádné armády; jde o poslední smlouvu před uzavřením rámcové mírové dohody
- 12.3. prezident Museveni odmítl příslušnost haagského Mezinárodního soudu (ICC) k posouzení údajných zločinů vůdců LRA s tím, že by je měly posoudit místní soudy; Uganda proto stáhne své podání k ICC a hledané rebely mu nevydá

- 10.4. plánovaný podpis rámcové mírové smlouvy mezi vládou a LRA (odložený pro nemoc velitele LRA ze 3.4.) v jihosúdánském táboře Ri-Kwangba se neuskutečnil, neboť velitel LRA Joseph Kony tam nepřijel; z toho důvodu ani nenásledoval ceremoniál v jihosúdánské Jubě, kde měl smlouvu podepsat 14.4. prezident Museveni
- 11.4. odvoláním hlavního vyjednávače LRA Davida Matsangy skončila jednání o míru mezi vládou a Armádou božího odporu
- 17.4. velitel LRA Joseph Kony jmenoval novým hlavním vyjednávačem s vládou Jamese Obitu
- 26.5. při Vrchním soudu byl ustaven zvláštní tribunál pro válečné zločiny, který bude stíhat porušování lidských práv během 20 let trvajících konfliktu s LRA v severní Ugandě
- 4.6. poté, co velitel Armády božího odporu (LRA) Joseph Kony odmítl podepsat mírovou dohodu s vládou Ugandy, dojednanou v březnu, vyjádřila konžská armáda souhlas s ozbrojenou akcí proti základnám LRA ve východním Kongu
- 16.6. hlavní vyjednávač smlouvy mezi vládou a LRA, jihosúdánský viceprezident Riek Machar oznámil ukončení formálních rozhovorů mezi vládou a rebely z LRA
- 23.6. vláda přivítala změnu postoje velitele LRA Konyho k jednání s vládou z 22.6., vyloučila ale obnovení rozhovorů s tím, že dohoda již byla uzavřena
- 19.8. vláda znovu odmítla požadavek velitele LRA, zprostředkovaný zvláštním vyslancem OSN Joaquimem Chissanem, na obnovení rozhovorů o příměří; vláda trvá na dohodě armádních představitelů Ugandy, Konga a Jižního Súdánu z června o společné vojenské akci proti LRA, pokud její velitel splní své vyhrůžky o obnovení války
- 8.9. v Kongu začala vojenská operace konžské armády a mírových sil OSN, která má zastavit operace LRA na konžském území, zatknout jejího velitele Konyho a předat ho mezinárodnímu soudu
- 25.11. podle vyjádření zprostředkovatele OSN, měl podepsat vůdce LRA mírovou dohodu s vládou z března t.r. na ceremoniálu 29.11. (Kony se ceremoniálu nezúčastnil)
- 15.12. poté, co spojené jednotky Ugandy, Konga a Jižního Súdánu zaútočily 14.12. na základny LRA v severovýchodním Kongu, prohlásili předáci vzbouřenecké Armády božího odporu jednání o míru za skončená

UKRAJINA

- 17.5. prezident Juščenko podepsal nový zákon, který obnovuje jeho právo nominovat ministry zahraničí a obrany bez ohledu na názor předsedy vlády
- 3.9. poté, co 2.9. strana premiérky Tymošenkové podpořila v parlamentu opoziční návrh zákona o omezení pravomocí prezidenta ve prospěch premiéra, resp. vládního kabinetu, stejně jako zjednodušení procesu odvolání hlavy státu, vystoupila strana Naše Ukrajina prezidenta Juščenka z koaliční vlády; sám prezident 4.9. pohrozil rozehráním parlamentu a vypsáním předčasných parlamentních voleb
- 16.9. předseda Nejvyšší rady oficiálně oznámil konec koaliční vlády, protože její členové se v zákonné lhůtě nedohodli na jejím udržení (17.9. rezignoval na svou funkci)
- 8.10. protože se premiérce Tymošenkové nepodařilo v ústavou dané třicetidenní lhůtě sestavit novou vládu, rozpustil prezident Nejvyšší radu a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 7.12.2008

- 11.10. na žádost Bloku Julije Tymošenkovej zrušil soud dekrety prezidenta o rozpuštění parlamentu a vyhlášení předčasných parlamentních voleb; prezident doodmítl a soudce odvolal
- 20.10. prezident svolal mimořádnou schůzi parlamentu, aby mohla Nejvyšší rada projednat protikrizová finanční opatření, a o týden posunul termín předběžných parlamentních voleb na 14.12.
- 11.11. prezident oznámil, že plánované předčasné volby se v prosinci neuskuteční, protože parlament zablokoval uvolnění prostředků na jejich pořádání
- 12.11. Nejvyšší rada odvolala svého předsedu Arsenije Jaseňuka, který rezignoval 17.9.; úřadujícím předsedou parlamentu se stal Oleksandr LAVRYNOVYČ
- 9.12. Nejvyšší rada zvolila svým předsedou Volodymyra Mychajlovyče LYTVYN-a
- 9.12. předseda Nejvyšší rady Volodymyr Lytvyn ohlásil vstup skupiny svých nezávislých přívrženců do koaliční vlády po její rekonstrukci, na které se dohodl s prezidentem a předsedkyní vlády
- 16.12. formálně podepsána nová koaliční dohoda, která do vlády přibrala Blok Volodymyra Lytvyna

URUGUAY

- 11.2. změny ve vládě (novým MZV se od 1.3. stane Dr. Gonzalo D. FERNÁNDEZ)
- 1.3. předsedou Poslanecké sněmovny na období 1.3.2008 – 28.2.2009 byl zvolen Alberto PERDOMO GAMARRA

USA

- 31.3. s platností od 18.4. odejde z funkce ministr bytové výstavby a rozvoje měst Alphonso Jackson, obviněný a vyšetřovaný pro podezření z korupce
- 10.4. demisi oznámil stálý zástupce USA v OSN Zalmay Khalilzad, který funkci opustí během několika měsíců
- 5.6. úřad nastoupil nový ministr výstavby a rozvoje měst Steven PRESTON
- 5.6. náčelník Štábu letectva generál T. Michael Moseley a ministr letectva Michael Wynne odstoupili na výzvu ministra obrany Gatese, protože špatně postupovali při nasazení jaderných zbraní na Tchajvanu
- 23.8. novým náčelníkem Štábu letectva byl jmenován generál Horton A. SCHWARTZ
- 2.10. Senát potvrdil jmenování nového ministra letectva, kterým se stal Michael B. DONLEY
- 4.11. v prezidentských volbách byl za účasti 64,1 % oprávněných voličů novým prezidentem USA zvolen Barack Hussein OBAMA, který získal 52,9 % odevzdaných hlasů a 365 volitelů, zatímco jeho protikandidát John McCain 45,7 % hlasů a 173 volitelů; viceprezidentem byl současně zvolen Joseph Robinette BIDEN, Jr. (inaugurace 20.1.2009); na dalších místech se umístili Ralph Nader s 0,55 %, Bob Barr s 0,40 %, Chuck Baldwin s 0,14 % a Cynthia McKinney s 0,12 % odevzdaných hlasů
- 4.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 435 členy a třetiny členů Senátu se 100 členy
- 15.12. sbor volitelů oficiálně zvolil v poměru hlasů 365:173 prezidentem USA na funkční období 2009-2013 Baracka H. Obamu, který bude do funkce instalován 20.1.2009; výsledky ohlásí předseda Senátu 6.1.2009

náměstek MZV pro záležitosti západní polokoule Thomas SHANNON

UZBEKISTÁN

29.12.-2.1. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

- 16.1. složením slibu se ujal funkce prezidenta na třetí volební období Islam Abduganijevič KARIMOV
- 23.1. Zákonomárné shromáždění zvolilo svou novou předsedkyní Diloram TAŠ-MUCHAMEDOVU, která nahradila odstoupivšího Erkina Chalilova

VANUATU

- 2.9. parlamentní volby do Parlamentu s 52 členy
- 22.9. předsedou parlamentu byl zvolen George Andre WELLS
- 22.9. předsedou koaliční vlády byl Parlamentem (poměrem hlasů 27:25) zvolen Edward Nipake NATAPEI Tua Fanua'araki, zatímco jeho protikandidát Maxime Karlot Korman byl poražen; téhož dne byla jmenována jeho vláda (MZV Pakoa KALTONGA)

VELKÁ BRITÁNIE

- 21.1. ve druhém čtení podpořila Dolní sněmovna v poměru 362:224 ratifikaci tzv. Lisabonské smlouvy
- 25.1. novým ministrem práce a penzí byl jmenován dosavadní ministr kultury James PURNELL, který nahradil 24.1. odstoupivšího ministra práce a penzí, jakož i ministra pro záležitosti Walesu Petera Haina; v následné rekonstrukci vlády byl novým ministrem kultury, médií a sportu jmenován Andrew BURNHAM, ministryní bytové výstavby Caroline FLYNT, ministrem pro záležitosti Walesu Paul MURPHY a hlavní tajemnicí (ministryní) pokladu Yvette COOPER
- 5.3. pokus konzervativců o svolání referenda k tzv. Lisabonské smlouvě odmítla Dolní sněmovna v poměru hlasů 311:248
- 3.10. premiér Brown provedl změny v kabinetu: novým ministrem pro podnikání, podniky a reformy se stal Peter MANDELSON, ministrem pro energetiku a klimatické změny Ed MILLIBAND, ministrem dopravy Geoff HOON, ministrem obrany John HUTTON, ministrem pro Skotsko James MURPHY, ministryní bytové výstavby Margaret BECKETT, ministrem pro záležitosti vlády Liam BYRNE a vůdcem vlády ve Sněmovně lordů Baroness Jane ROYALL OF BLAISDON; mimokabinetní ministryní pro Evropu se stala Caroline FLYNT
- 17.10. novým náčelníkem Generálního štábu byl s platností od srpna 2009 jmenován generál Sir David RICHARDS

státní ministr zahraničí Mark MALLOCH-BROWN, předseda Spojeného výboru rozvědky Alexander ALLAN

VENEZUELA

- 3.-4.1. prezident provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.3. při stáhnutí partyzánů z FARC vystoupily kolumbijské vojenské jednotky na území Ekvádoru, kde mj. zabily i jednoho z velitelů FARC Raula Reyese (vl. jménem Luis Edgar Devia) a vládu Ekvádoru nařkly z podpory gerilových aktivit v Kolumbii; v prevenci takového útoku ze strany Kolumbie posílila ostrahu své hranice i Venezuela, přičemž obě země vypověděly kolumbijské diplomaty
- 15.-24.4. změny ve vládě (MZV zůstává)

- 30.11. prezident Chávez oznámil, že jeho strana bude v únoru 2009 znovu usilovat o ústavní změnu, která by umožnila jeho znovuzvolení v r. 2012, byť byl stejný návrh těsně zamítnut v referendu v prosinci 2007
- 10.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

VIETNAM

- 25.10. na jednání summitu ASEAN podepsali premiéři Vietnamu a Číny dohodu o dokončení demarkace vzájemné hranice do konce r. 2008; hraniční spory se poprvé objevily v únoru 1979 po útoku čínských vojáků na vietnamské území

VNITŘNÍ MONGOLSKO - NEI MONGGOL

- 3.4. úřadujícím předsedou autonomní vlády se stal BAGATUR

VOJVODINA

- 11.5. parlamentní volby do Shromáždění Vojvodiny se 120 členy
- 25.5. 2. kolo parlamentních voleb
- 16.7. novým předsedou Shromáždění a hlavou státu byl zvolen Sándor EGERESI

VÝCHODNÍ TIMOR

- 11.2. prezident Ramos-Horta byl těžce zraněn při atentátu, který na něj podnikli rebelové vedení Alfredem Reinadem Alvesem, jenž při útoku na prezidentův dům v přestřelce s prezidentskou ochrankou zahynul; úřadující prezident Vicente da Silva GUTERRES a premiér Xanana Gusmão, na kterého byl rovněž podniknut atentát, následně vyhlásili 48 hodin trvající výjimečný stav
- 13.2. výkon funkce prezidenta dočasně převzal předseda parlamentu Fernando DE ARAÚJO „LA SAMA“
- 22.2. parlament prodloužil většinou 34 ku 12 hlasům výjimečný stav o dalších 30 dní
- 25.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1802 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIT do 26.2.2009
- 17.4. úřad prezidenta opět převzal José Manuel RAMOS-HORTA
- 29.4. Gastão Salsinha a 11 dalších vzbouřenců, kteří se v únoru zúčastnili atentátu na prezidenta Ramose-Hortu, se ve vládním paláci vzdali vicepremiérovi Guterresovi; tím rebelie vojáků, vlekoucí se po několik let, skončila
- 15.7. indonésko-timorská Komise pravdy a přátelství předala svou závěrečnou zprávu prezidentům obou zemí o svých šetření ve věci násilí před a po referendu o nezávislosti Východního Timoru na Indonésii, které se konalo v srpnu 1999; podle její zprávy byly proindonéské timorské milice, které byly hlavním nositelem násilí proti východotimorským zastáncům nezávislosti, vyzbrojovány, financovány a organizovány veliteli indonéské armády

WALLIS A FUTUNA

- 19.2. na základě shody čtyř náčelnických kmenů byl sesazen král ostrova Tu'a (Alo) Soane Patita Maituku
- 25.7. poté, co jej začátkem července jmenovala tradiční náčelnická rada, byl korunován nový král ostrova Wallis (Uvea) J.V. Levalua Kapiliele (Gabriel) FAUPALA
- 28.7. novým prefektem jmenován Philippe PAOLANTONI (nastoupil úřad 8.9.)
- 6.11. novým králem ostrova Tu'a (Alo) se stal Tu'i Agaifo Petelo VIKENA
- 2008 ministerskými předsedy ostrovů Uvea a Tu'a se stali Kivalu Emeni LEULAGI (Uvea) a Atonio TUISEKA (Tu'a)

XINJIANG

22.1. ve funkci byl potvrzen guvernér Nur BEKRI, úřadující od 28.12.2007

ZAMBIE

- 3.7. viceprezident Rupiah Banda popřel zprávy o úmrtí prezidenta Levy Mwanawasy, který se ve francouzské nemocnici léčí z mozkové příhody
- 16.7. předseda opoziční Vlastenecké fronty (PF) Michael Sata požádal o lékařské přezkoušení schopnosti prezidenta Mwanawasy vykonávat svůj úřad; prezident je od 29.6. v pařížské nemocnici po mozkové mrtvici
- 19.8. v Paříži zemřel prezident Levy Patrick Mwanawasa, úřadující hlavou státu se stal dosavadní viceprezident Rupiah BANDA
- 9.9. úřadující prezident oznámil, že volby prezidenta se budou konat 30.10.
- 30.10. v prezidentských volbách zvítězil úřadující prezident Rupiah Bwezani BANDA, který získal 40,09 % odevzdaných hlasů, zatímco Michael Chilufya Sata 38,13 %, Hakainde Hichilema 19,70 % a brigádní generál Godfrey Miyanda 0,76 %; neplatných bylo 1,32 % odevzdaných hlasů (inaugurace prezidenta 2.11.)
- 3.11. opoziční strana Vlastenecká fronta podala volební komisi žádost a ověření výsledků prezidentských voleb, protože má podezření na volební podvody
- 15.11. jmenována nová vláda (MZV Kabinga PANDE)

ZANZIBAR

- 18.3. předseda opoziční Sjednocené občanské fronty (CUF) Seif Sharrif Hamad potvrdil, že došlo k dosažení dohody s vládnoucí stranou Chama Cha Mapinduzi (CCM) prezidenta Karumeho o vyřešení politické krize, ke které došlo po volbách v r. 2005; podle dohody má prezidenta vybírat politická strana, která v parlamentních volbách zvítězí, zatímco hlavní ministr bude zástupcem strany, která se umístí jako druhá

ZÁPADNÍ SAHARA

- 8.-9.1. v New Yorku se konalo 3. kolo jednání mezi zástupci POLISARIO, Maroka, Alžírsko a Mauretánie o budoucnosti území
- 17.-19.2. parlamentní volby do Saharské národní rady s 53 členy
- 27.2. předsedou Saharské národní rady byl znovu zvolen Mahfoud Ali BEIBA
- 17.-18.3. v New Yorku proběhla pod záštitou OSN čtvrtá etapa rozhovorů mezi Marokem a osvobozenou frontou POLISARIO o budoucnosti země; jednání se zúčastní zástupci Alžírsko a Mauritánie. Maroko nabízí Západní Saňare větší autonomii, POLISARIO požaduje referendum o budoucím statutu, vč. nezávislosti země; jednání nepřineslo výrazný úspěch, ale povede k uvolnění restrikcí pro cestování na území Západní Sahary
- 30.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1813 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2009

ZIMBABWE

- 25.1. vláda oznámila, že prezidentské i parlamentní volby do Národního shromáždění se budou konat 29.3.
- 29.3. prezidentské (Robert Mugabe /ZANU-PF – 42 %, Morgan Tsvangirai /MDC – 49 %, Arthur Mutambara /MDC, Simba Makoni /nez.- 8 %, Langton Towungana), parlamentní do Národního shromáždění s 210 členy a 60 volených senátorů do Senátu s 71 členem a místní volby

- 6.4. opoziční kandidát Tsvangirai se prohlásil vítězem prezidentských voleb a podal k Vrchnímu soudu žalobu na volební komisi, aby urychleně zveřejnila výsledky voleb; oficiální výsledky voleb do Národního shromáždění a Senátu již byly publikovány
- 8.4. vládnoucí ZANU-PF požádal soud o přepočítání hlasů v prezidentských volbách poté, co policie zatkla minimálně sedm členů volebních komisí, podezřelých z volebních podvodů v neprospěch kandidáta ZANU-PF
- 9.4. jako jeho předseda svolal zambijský prezident na 12.4. mimořádnou poradu Jihoafrického společenství pro rozvoj (SADC) k povolební situaci v Zimbabwe a hrozící politické krizi; porady se zúčastní Mugabe i Tsvangirai
- 13.4. volební komise rozhodla o přepočtu výsledků prezidentských a parlamentních voleb ve 23 obvodech (zahájen 20.4.)
- 14.4. vrchní soud odmítl požadavek opozice na urychlené zveřejnění výsledků prezidentských voleb
- 17.4. opoziční MDC připustilo zahájení jednání s dosud vládnoucím ZANU-PF o vytvoření vlády jednoty, zatímco prezident Mugabe obvinil opozici, bělošskou menšinu a Velkou Británii z pokusu o násilné svržení své vlády
- 26.4. volební komise prohlásila, že přepočítání hlasů v 18 z 23 přepočítávaných obvodech potvrdil původní výsledek hlasování a vítězství opozice v parlamentních volbách
- 28.4. opoziční rivalové, Morgan Tsvangirai, předseda Hnutí za demokratickou změnu (MDC), a Arthur Mutambara, jehož frakce se od MDC oddělila v r. 2005, oznámili sjednocení na většině v parlamentu
- 1.5. předseda volební komise (ZEC) George Chiweshe oznámil úřední výsledky prezidentských voleb, v nichž zvítězil kandidát opozice Morgan Tsvangirai se 47,9 % odevzdaných hlasů, zatímco druhý v pořadí prezident Mugabe 43,2 %, třetí Simba Makoni 8,3 % a Langton Towungana 0,6 %; výsledky podléhají procesu verifikace, který byl 30.4. zahájen. Protože žádný z kandidátů nezískal ústavou požadované kvórum pro vítězství již v prvním kole, bude se konat II. kolo za účasti dvou nejúspěšnějších kandidátů z I. kola; opozice výsledky odmítla jako zfalšované.
- 11.5. Volební komise potvrdila, že s ohledem na problémy s logistikou bude třeba odsunout termín II. kola prezidentských voleb z 23.5., na kdy je stanoví zákon, předepisující uspořádat je do 21 dní po oznámení oficiálních výsledků I. kola
- 14.5. na žádost předsedy volební komise Chiwesheho prodloužila vláda zákonnou lhůtu pro konání II. kola prezidentských voleb z 21 na 90 dní, což ukládá komisi uspořádat II. kolo do 31.7.
- 16.5. volební komise stanovila termín II. kola prezidentských voleb na 27.6.
- 22.6. opoziční kandidát na úřad prezidenta Morgan Tsvangirai oznámil, že do II. kola prezidentských voleb z důvodů předvolebního násilí vůči svým příznivcům nenastoupí
- 23.6. ministr spravedlnosti i volební komise potvrdili, že přípravy na II. kolo prezidentských voleb úspěšně pokračují a že od něj nebude upuštěno, i když bude odstoupení M. Tsvangiraie potvrzeno oficiálně
- 29.6. Volební komise oznámila, že za účasti 42,37 % oprávněných voličů obdržel Robert Gabriel MUGABE ve II. kole prezidentských voleb, které se konalo 27.6., 85,5 % odevzdaných hlasů a byl zvolen prezidentem, zatímco Morgan Tsvangirai obdržel jenom 9,3 % hlasů a 5,2 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; vzápětí se konala inaugurace prezidenta na další pětileté funkční období

- 2.7. poražený prezidentský kandidát Tsvangirai odmítl jednat s prezidentem o vytvoření vlády národní jednoty, ke kterému vyzývají OSN a AU, dokud nebude uznán za vítěze voleb
- 5.7. za zprostředkování jihoafrického prezidenta Mbekiho proběhly rozhovory mezi vládou a frakcí opozičního MDC z r. 2005, vedenou Arthurem Mutambarou, která je ochotná podílet se na vládě národní jednoty
- 10.7. za zprostředkování prezidenta Mbekiho byly v JAR zahájeny rozhovory mezi vládou ZANU-PF a opozičním MDC o vyřešení politické krize v zemi
- 18.7. OSN, AU a Společenství rozvoje jižní Afriky (SADC) vyslaly své zástupce na pomoc jihoafrickému prezidentovi ve zprostředkování krize v Zimbabwe
- 21.7. prezident Mugabe a předseda opozičního MDC Tsvangirai podepsali v Harare dohodu o rámci rozhovorů, které mají vyřešit politickou krizi v zemi
- 24.7. zástupci vládnoucí strany ZANU-PF vedení ministrem spravedlnosti Patrickem Chinamasou a opozičního MDC v čele s generálním tajemníkem Tendai Bitim zahájili v jihoafrickém Johannesburgu jednání o podílu opozice na moci a o řešení politické krize v zemi; jednání mají trvat 2 týdny
- 29.7. jihoafrický prezident Mbeki, který je jejich prostředníkem, oznámil, že vnitrozimbabwské rozhovory budou krátce přerušeny, aby se účastníci odjeli poradit do Harare, a budou za několik dní pokračovat (obnoveny byly 3.8.)
- 6.8. společné prohlášení vyzývající k ukončení povolebního násilí vydaly vládní ZANU-PF i opoziční MDC během svého jednání v JAR
- 10.-11.8. rozhovory mezi ZANU-PF a MDC pokračovaly na nejvyšší úrovni v Johannesburgu; jednání se zúčastnil i předseda frakce MDC Arthur Mutambara (13.8. přerušeny na žádost předsedy MDC Tsvangiraie)
- 25.8. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila 110 hlasy jeho předsedou Lovemore MOYO z opozičního MDC, zatímco jeho protikandidát Paul Themba-Nyathi získal 98 hlasů; předsedkyní Senátu byla znovu zvolena Edna MADZONGWE ze ZANU-PF
- 31.8. bez dohody o rozdělení moci po volbách skončila jednání mezi ZANU-PF a MDC
- 8.-10.9. za účasti jihoafrického prezidenta se konalo v Harare poslední kolo rozhovorů o rozdělení pravomocí mezi prezidentem a premiérem (11.9. rozhovory ukončeny dosažením dohody, která byla podepsána a zveřejněna 15.9.)
- 16.9. na funkci předsedy rady ministrů byl oficiálně designován Morgan Richard TSVANGIRAI; v čele vlády zůstává nadále v souladu s ústavou prezident republiky
- 4.10. neúspěchem skončily rozhovory mezi prezidentem a předsedou rady ministrů o složení vlády národní jednoty
- 10.10. bez dohody o rozdělení portfolií s předsedou rady ministrů rozhodl prezident Mugabe o rezortech 14 ministrů za ZANU-PF (mj. i ministra zahraničí)
- 13.10. prezident potvrdil ve funkci oba viceprezidenty, Josepha Msiku a Joyce T. Mujuruho
- 14.10. za zprostředkování bývalého prezidenta JAR Mbekiho byly obnoveny rozhovory o rozdělení moci mezi ZANU-PF a MDC (21.10. mluvčí opozičního MDC Nelson Chamisa oznámil, že jeho strana bude trvat na uspořádání nových voleb, nedojde-li k dohodě)
- 10.11. předák opozice Tsvangirai opětovně odmítl kompromisní plán Společenství pro rozvoj Jižní Afriky (SADC) na řešení politické krize kolem rozdělení moci ve vládě, který cestou rozdělení sporného ministerstva vnitra navrhl jeho summit 9.11.

- 12.11. ZANU-PF vyzvala prezidenta, aby podle doporučení SADC urychleně dokončil jmenování nové vlády, a to i přes odpor opozice
- 28.11. na jednání v Jižní Africe se politické strany dohodly na změně ústavy, která umožní naplnění dohody o rozdělení moci z 15.9.
- 17.12. prezident JAR vyslovil důvěru v překonání politické krize v zemi a v sestavení vlády do týdne; odmítl připojit se k výzvam některých afrických politiků Mugabemu, aby odstoupil
- 19.12. prezident Mugabe odmítl výzvy k demisi a vyzval představitele opozice Tsvangiraie, aby složil přísahu předsedy vlády

EVROPSKÁ UNIE

- 17.12.07 maďarský parlament schválil 325:5 hlasům při 14 abstencích Lisabonskou smlouvu jako první země EU
- 28.1. ministři zahraničí EU odsouhlasili vyslání mírových sil EU „Eufor Chad/CAR“ v počtu 3 500 příslušníků z Francie, Irska a dalších 12 zemí na ochranu utečenců ze súdánského Darfúru a z oblastí postižených vnitřními nepokoji na hranici Súdánu s Čadem a Středoafričskou republikou; mandát mise začne 1.2.2008 a potrvá 12 měsíců
- 29.1. parlamenty Malty (jednomyslně) i Slovinska (74:6) schválily tzv. Lisabonskou smlouvu o reformě institucí EU
- 4.2. parlament Rumunska schválil na společné schůzi obou komor převážnou většinou hlasů 387:1 při jedné abstenci smlouvu o reformě EU (6.2. zákon o ratifikaci podepsal prezident)
- 7.2. Národní shromáždění Francie schválilo hlasy 336:52 poslancům lisabonskou smlouvu; později téhož dne tak učinil v poměru hlasů 265:42 i Senát
- 20.2. Evropský parlament schválil 525 hlasy proti 115 za abstence 29 poslanců rezoluci k tzv. Lisabonské smlouvě o reformě orgánů EU; vyzývá v ní členské státy, aby smlouvu ratifikovaly do konce r. 2008 a aby tak mohla vstoupit v platnost ještě před volbami do Evropského parlamentu v červnu 2009
- 28.2. odstoupil komisař EU pro zdraví Marcos Kyprianou, který se má v nové vládě ujmout funkce ministra zahraničí; novou komisařkou pro zdraví se 10.4. stala kyperská poslankyně EP Andrullla VASSILLIOU
- 11.3. irská vláda vyhlásila referendum o Lisabonské smlouvě na první polovinu června
- 11.3. Dolní sněmovna parlamentu Velké Británie schválila Lisabonskou smlouvu poměrem hlasů 346:205, 19.6. tak ve 3. čtení učinila i Sněmovna lordů poměrem hlasů 277:184
- 21.3. Národní shromáždění Bulharska schválilo 195:15 při 1 abstenci Lisabonskou smlouvu
- 26.3. parlament Rakouska odmítl návrh krajní pravice na uspořádání referenda k Lisabonské smlouvě
- 1.4. polský Sejm schválil 384:56 hlasům při 12 abstencích lisabonskou smlouvu; polský Senát tak učinil 2.4. poměrem hlasů 74:17 při 6 abstencích; 9.4. zákon podepsal prezident Kaczynski
- 9.4. Národní rada Rakouska ratifikovala lisabonskou smlouvu 151:27 hlasům, Spolková rada tak učinila 24.4. za odporu krajní pravice poměrem hlasů 58:4
- 10.4. Národní rada Slovenské republiky schválila 103 hlasy proti 5 při jedné abstenci Lisabonskou smlouvu o reformách EU; 41 opozičních poslanců hlasování bojkotovalo. Dne 12.5. podepsal zákon o ratifikaci prezident republiky.
- 23.4. Shromáždění republiky Portugalska schválilo velkou většinou (208 : 21) tzv. Lisabonskou smlouvu o reformě institucí EU

- 24.4. německý Spolkový sněm ratifikoval Lisabonskou smlouvu hlasy 514 poslanců proti 58 při jedné abstenci; Spolková rada smlouvu ratifikovala většinou 65:0 při 4 abstencích 23.5.
- 24.4. dánský Folketing ratifikoval 90 hlasy proti 25 Lisabonskou smlouvu o reformě institucí EU
- 29.4. Evropská unie podepsala stabilizační a asociační dohodu se Srbskem
- 8.5. parlamenty Lotyšska (70 hlasy proti 3, při 1 abstenci) a Litvy (83 hlasy proti 5, při 23 abstencích) schválily Lisabonskou smlouvu
- 8.5. odstoupil místopředseda EK a komisař pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost Franco Frattini
- 9.5. novým místopředsedou EK se za odstoupivšího Franka Frattiniho stal Antonio TAJANI, který od místopředsedy EK Jacquese BARROTA převzal agendu dopravy; uvolněnou agendu spravedlnosti, svobody a bezpečnosti převzal místopředseda Barrot
- 29.5. Poslanecká sněmovna Lucemburska schválila 47:1 hlasů při 3 abstencích Lisabonskou smlouvu
- 5.6. Druhá komora nizozemského parlamentu schválila Lisabonskou smlouvu, horní tzv. První komora tak učinila 8.7.
- 11.6. parlament Estonska schválil v poměru 91:1 hlasu Lisabonskou smlouvu, téhož dne ji poměrem hlasů 151:27 ratifikoval i parlament Finska (12.9. smlouvu podepsala prezidentka Halonenová)
- 11.6. o Lisabonské smlouvě hlasovalo i Řecko, jehož parlament ji schválil 250 hlasy proti 42
- 12.6. v Irsku proběhlo referendum o Lisabonské smlouvě; 53,4 % voličů se vyslovilo proti smlouvě, zatímco 46,6 % ji podpořilo
- 16.6. podepsána stabilizační a asociační smlouva s Bosnou a Hercegovinou, která ji má přiblížit vstupu do EU
- 26.6. Kongres (dolní komora) španělského parlamentu ratifikoval 322 hlasy proti 6 při 3 abstencích tzv. Lisabonskou smlouvu o reformě EU; 15.7. tak velkou většinou (232:6) učinil i Senát
- 3.7. parlament Kypru ratifikoval 31 hlasem proti 17 tzv. Lisabonskou smlouvu
- 8.7. Druhá komora nizozemských Generálních stavů schválila poměrem hlasů 111:39 Lisabonskou smlouvu, První komora tak učinila 10.7. poměrem hlasů 60:15
- 10.7. poté, co ji schválil vlámský parlament (76:21) a vlámská rada obcí (78:22) jako poslední z ústavou předepsaných 7 regionálních zákonodárných sborů, byla ratifikace Lisabonské smlouvy skončena v Belgii; federální Senát tak učinil poměrem hlasů 48:8 dne 6.3. a federální Sněmovna lidových zástupců (116:11) dne 10.4., valonský parlament schválil (56:2) Lisabonskou smlouvu 14.5. a valonská rada obcí téhož dne poměrem hlasů 53:3; Rada Německy hovořících obcí smlouvu ratifikovala 19.5. poměrem hlasů 22:2, zatímco parlament Bruselu 27.6. poměrem hlasů 65:10
- 23.7. italský Senát schválil hlasy všech 286 přítomných senátorů Lisabonskou reformní smlouvu, Poslanecká sněmovna o smlouvě hlasovala 31.7. a ratifikovala ji hlasy všech 551 přítomných poslanců
- 9.9. Národní shromáždění Srbska schválilo 139 hlasy proti 26 stabilizační a asociační smlouvu Srbska s EU
- 3.10. úřad komisařky pro obchod převzala Baroness Catherine ASHTON OF UPHOLLAND, kterou Evropský parlament potvrdil 22.10.
- 9.10. Evropský parlament přijal za své dosud neoficiální symboly Evropské unie – vlajku, hymnu a heslo

- 5.11. Evropská komise schválila harmonogram přístupu Chorvatska k EU do r. 2011
- 20.11. švédský Říšský sněm ratifikoval poměrem hlasů 243:39 při 67 abstencích Lisabonskou smlouvu
- 11.12. irská vláda oznámila, že je připravena uspořádat nové referendum o Lisabonské smlouvě, pokud dostane určité záruky od EU ve věcech, týkající se platnosti ustanovení smlouvy pro Irsko
- 11.12. komisař pro rozšíření nabídl Islandu možnost co nejrychlejšího přihlášení se do Evropské unie
- 12.12. do Schengenského prostoru EU se zapojilo Švýcarsko, byť není členem EU
- 17.12. hraniční spor se sousedním Chorvatskem vedl Slovinsko k zablokování jeho přístupu do EU